

NOVEMBER 2022

Informatieblad

Nu hun marteldood 450 jaar geleden is, sta ik graag nog even stil bij de 19 HH. Martelaren van Gorcum. We mogen terugzien op een mooie Bedevaart Gorcum-Brielle, 27 en 28 augustus jl.! Zij vertegenwoordigen alle martelaren van 1572 in Nederland, o.a. die van Alkmaar en Roermond. Zij hebben een soort ‘KEMA-Keur’. “Want God was het, die hen beproefde; en Hij heeft bevonden dat zij Hem waardig zijn.” (*Wijsh.* 3, 5) Trouw zijn zij gebleven aan het overgeleverd katholiek geloof, zij hebben getuigd voor de levenskracht hiervan, trouw zijn zij gebleven aan hun herdersambt, touw zijn zij gebleven aan de naastenliefde, de sterkeren beschermden de zwakkeren. Zij bewijzen dat er in de 16^e eeuw ook goede priesters en kloosterlingen waren. Zij deden boete voor de zonden van de mensen en de geestelijkheid. De twee aanvoerders onder hen zijn Lenaert Vechel, pastoor van Gorcum, en Claes Pieck, overste van de Franciscanen. Paus Pius IX verklaarde hen op 29 juni 1867 heilig.

In het *leven* worden *wij allen* beproefd, zodat blijkt dat *wij* God waardig zijn. Hij beproeft of laat de beproeving toe, opdat men ook zichzelf leert kennen.

De Geuzen hadden nog liever de geloofsafval dan het bloed van de geestelijken. Vele van de priesters waren geschoold in het toen goed aangeschreven Leuven. De nieuwe predikanten konden het in hun twistgesprekken niet halen bij hen. Wat een voorbeeld voor *ons* om in een tijd van modernisme, en hoe verleidelijk *binnen* de Kerk!, trouw te blijven aan het katholiek geloof! Hun geloofsdiepgang en gebedsleven hielden hen ook in het lijden overeind. Dat was hun medewerking met God. Zo kon Zijn kracht in hen werken. Maandag 30 juni 1572 zegt Pastoor Lenaert het volk nog, terwijl twee burgers, die zich tegen de Geuzen hebben teweergesteld, worden opgehangen, en hij hun moet bijstaan: “Met Gods genade zal ik nooit anders prediken, dan ik tot nu toe heb gedaan. Tot heden heb ik het zuivere en onvervalste Woord Gods verkondigd, dat zal ik blijven doen, al moet ik er voor sterven. ... Stadgenoten, ik bezweer het u, blijf tot uw dood toe vasthouden aan wat ik, uw herder, u heb geleerd; laat u niet afschrikken door het lijden, dat u of mij daarom mag overkomen”.

Zij leden ook onder familiedruk. Bijvoorbeeld de broers van Claes Pieck hingen de nieuwe leer aan, en wilden hem op de voorlaatste dag nog van het geloof afvallig maken om de familie de smaad van een gehangen familielid te besparen. Claes antwoordde: “Ik heb mijn broeders en metgezellen mijn trouw gezworen, op de beste gronden, en ik zal hen niet verlaten. Zoveel in mijn vermogen is, zal ik hen vergezellen en samen met hen leven of sterven. Dit heb ik besloten, en door Gods genade zal ik hier niet van afwijken”.

God wil zien of wij in *een-alles-kan-en-mag-maatschappij* nog wel beseffen wat onze christelijke rijkdom waard is, en of wij er trouw aan blijven! Zoals de eerste Christenen, wegens immoraliteit, niet meer naar de circusspelen konden gaan, zo kunnen wij niet meedoen met alles wat een goddeloze wereld zich wel permitteert. Maar als we hierdoor God waardig bevonden worden, dan is dat toch méér dan de moeite waard! HH. Martelaren van Gorcum, bid voor ons!

Pater Carlo de Beer

Brief van de Algemeen-Overste

aan de Vrienden en Weldoeners
van de Priesterbroederschap
St. Pius X, nr. 91

Alleen ware liefde zal kunnen triomferen
in het rijk van egoïsme en onzuiverheid.

“Als God de algemene verbreiding van het kwaad, dit nieuwe heidense rijk, meer dan ooit toelaat, dan is dat zeker om ons aan te zetten tot christelijke heldhaftigheid in de hele wereld.”

Beste Gelovigen, Vrienden en Weldoeners,

Het is in de geschiedenis vaak genoeg gebeurd dat de wereld de plotse indruk had anders wakker te worden. In de christelijke oudheid bijvoorbeeld was de wereld op een bepaald moment “verwonderd, arixaans wakker te worden”, om de beroemde uitdrukking van de H. Hiëronymus te gebruiken. In de zestiende

eeuw ontwaakte op dezelfde wijze een derde van Europa protestants. In werkelijkheid hebben deze verschijnselen zich niet van de ene dag op de andere voorgedaan, maar werden zij beetje bij beetje voorbereid. Niettemin leken zij echt een verrassing, omdat de tijdgenoten de ernst van de verschillende feiten, die deze catastrofes hebben voorbereid, niet inzagen. Zij waren zich niet bewust van de gevolgen die deze feiten met zich meebrachten. In die zin werden hele volkeren ariërs of protestants wakker en, toen zij wakker werden, was het te laat.

Wij hebben helaas met een soortgelijke situatie te maken. Wij stellen dingen rondom ons vast, uitspraken, initiatieven die ons choqueren, maar wij lopen het gevaar dat we de reikwijdte ervan niet inzien. Vaak worden deze zaken gezien als dingen die de anderen aangaan, maar die ons nooit zullen raken. We vernemen die, we verafschuwen die, maar op de een of andere manier negeren we die in ons dagelijks leven. Dit zorgt ervoor dat onze ogen niet altijd volledig open zijn om de invloed en het gevaar van deze werkelijkheid op onszelf, en vooral op onze kinderen, in te zien. We moeten het duidelijk zeggen: heel de wereld is een Sodom en Gomorra aan het worden. We zullen er niet kunnen aan ontsnappen door te verhuizen, want dit is een wereldwijde transformatie. We moeten kalm blijven, maar ons er nu al op voorbereiden, met alle middelen die ons ter beschikking staan, om niet verrast te zijn wanneer we wakker worden.

Wereldwijd Sodom en Gomorra

Het is altijd moeilijk om een onheilsprofeet te zijn, maar soms is het onmogelijk om het niet te doen. Een duivelse cultuur vestigt zich elke dag meer en meer in de wereld. De hedendaagse mensheid, die God weigert te erkennen door afvallig en atheïst te zijn, wil onvermijdelijk zichzelf in de plaats van God stellen. En de gevolgen zijn satanisch. Het is de mens die wil bepalen wat goed en kwaad is. Het is de mens die wil kiezen voor het leven of de dood, om zo iemand of zo iemand te zijn, om het leven te schenken of er een einde aan te maken. ... Kortom, om beslissingen te nemen die God hoort te nemen, en dit op wereldschaal.

Maar het ergste van al is, dat er een duidelijke wil is om onverdorven kinderen met deze afschuwelijke principes vertrouwd te maken. Er is speciale aandacht voor kinderen en jongeren om hen op jonge leeftijd kennis te laten maken met deze nieuwe visie op de werkelijkheid, om hen te verderven, en hen te leren wat alleen volwassenen geacht worden te weten, en wat zelfs volwassenen niet zouden moeten weten in een nog menselijke en gezonde samenleving. Moreel gezien stelt men vast dat men echt de onschuld wil vernietigen waar die van nature hoort te zijn. Zover zijn we gekomen. Het probleem is niet alleen de zonde, die de wereld overspoelt en die alles wat op haar weg komt, vergiftigt, maar het feit dat het allemaal goedgekeurd en opgelegd wordt. Het is het teken dat God op zijn beurt de mens, die God heeft verlaten, aan zijn lot heeft overgelaten.

De gevolgen van het verwerpen van God

In het nieuwe Sodom zijn geloof en liefde definitief vervangen door leugens en egoïsme.

De H. Paulus heeft reeds in niet mis te verstane bewoordingen het uiteindelijke resultaat van de geloofsafval in detail beschreven: “Immers, ofschoon ze God hebben gekend, hebben ze [de mensen] Hem niet als God geëerd of gedankt; maar hun bespiegelingen zijn uitgelopen op niets, en hun onverstandig hart werd verduisterd. ... Daarom heeft God naar de lusten van hun hart hen prijsgegeven aan onreinheid, zodat zij hun eigen lichaam onteren. Ze hebben de waarheid van God tegen de leugen geruild, en liever het schepsel geëerd en gediend dan de Schepper. ... Daarom heeft God hen overgelaten aan onterende driften. ... En daar ze de kennis van God hebben versmaad, heeft God hen overgeleverd aan hun smadelijke instincten, zodat ze doen, wat niet past: vol zijn ze van allerlei ongerechtigheid, boosheid, hebzucht en slechtheid; vol van afgunst, moordlust, twist, bedrog en gemeenheid; lasteraars zijn het, kwaadsprekers, godvergeten, onbeschaamd, verwaand, grootsprekers en zinnend op kwaad; ongehoorzaam zijn ze aan hun ouders, onbezonnen, onbetrouwbaar, harteloos en onmeedogend. En terwijl ze weten, dat God heeft verordend, dat wie dergelijke dingen doet, de dood verdient, bedrijven zij ze niet alleen, maar schenken hun bijval aan hen, die ze doen.” (Rom. 1, 21 e.v.)

De zwakheid van de geestelijkheid

De Kerk, die uit het concilie is voortgekomen, bevindt zich met betrekking tot deze feitelijke situatie in een impasse. Dit was onvermijdelijk omdat de dialoog in de plaats kwam van de prediking van de waarheid. De wil om zich aan de wereld aan te passen, om haar te aanvaarden zoals zij is, zonder haar dwalingen te veroordelen, zonder zich verder tegen haar te verzetten, deze wil werpt haar laatste vruchten af. Er is reeds een belangrijk deel van de Kerk dat openlijk pleit voor de aanvaarding van de hierboven vermelde gruweldaden. Andere delen van de Kerk lijken niet meer te weten op grond waarvan zij zich zouden kunnen verzetten. Kortom, alles is klaar voor een nieuw Sodom en Gomorra.

De noodzaak van geschikte remedies

De eerste voorwaarde voor elke mogelijke oplossing is dat wij eerst onze ogen openen en inzien dat dit nieuwe paradigma (denkkader) ons allen aangaat. Omdat het tot de dominante cultuur behoort, is het dus overal aanwezig: in de taal, in de mode, in de kunst, in voorstellingen, op straat. Het zit in de berichten die wij voortdurend ontvangen, want het is het prisma, eigen aan onze tijd en waardoor alles gefilterd en voorgesteld wordt. Wij moeten ons daar bewuster van zijn: de

lucht die wij inademen, is giftig, het internet, waarmee wij steeds meer moeten leven en dat wij steeds meer gebruiken, is giftig en het verspreidt de pest, zelfs tot in de verste uithoeken. Dit alles heeft noodzakelijkerwijs invloed op ons. Ik herhaal dat kinderen en jongeren, te beginnen met die uit onze eigen gezinnen, het meest weerloos zijn tegenover dit verschrikkelijk gif.

De christelijke heldhaftigheid: haar twee essentiële kenmerken

Maar wat moeten we dan doen eens we onze ogen hebben geopend? Als God de algemene verbreiding van het kwaad, dit nieuwe heidense rijk, meer dan ooit toelaat, dan is dat zeker om ons aan te zetten tot christelijke heldhaftigheid in de hele wereld. We kunnen niet buiten dit rijk leven, maar we kunnen er wel in leven zonder er daarom door vermorzeld te worden. Wij kunnen erin overleven voor zover wij onszelf “discrimineren”, d.w.z. ons afzijdig houden.

Deze heldhaftigheid, die de christenen reeds hebben getoond in heidense rijken, heeft twee karakteristieke kenmerken.

Ten eerste begint het, wordt het gevoed en ontwikkelt het zich in de duisternis. Het heeft afstand nodig om te groeien. Er is gebed nodig om te groeien in de liefde tot God en in een grondige haat tegen de zonde. Men kan dat niet van vandaag op morgen. De grote uitwendige daden, die de uiting van deze heldhaftigheid zijn, zijn in de loop der jaren altijd het resultaat geweest van verborgen standvastigheid en niet aflatende volharding. De heldhaftigheid van het Kruis begint met de duisternis van de kribbe en het huis van Nazareth. De eindvolharding zal alleen gegeven worden aan diegenen die in hun dagelijks leven, in hun alledaagse handelingen, in staat zijn geweest zich te beschermen tegen het kwaad en zich te onthouden van zonde met een heldhaftigheid die alleen God – die de harten en de nieren beproeft – zal kennen en belonen. Met uitspraken en uitwendige daden, zonder zuiver hart, zonder echte innerlijke bekering, lopen we het risico op illusie en zelfs schijnheiligheid. Door dit zuiver hart, dat op God gericht was, kon Abraham zich ver houden van alles waar Sodom voor stond. Hoewel Lot zelf een rechtvaardig man was (2 Petrus 2, 7-8), koos hij er toch voor om zich in Sodom te vestigen en daar te blijven: ondanks alles beviel dit milieu hem, maar zijn kinderen zijn helaas niet ontsnapt aan haar slechte invloed.

Het tweede kenmerk van deze heldhaftigheid, dat zich ook in de loop der jaren moet manifesteren, is totale zelfopoffering. Dit is het onmiskenbaar teken van liefde. De geloofsbelijdenis is slechts doeltreffend indien zij gepaard gaat met een ware edelmoedigheid in de zelfopoffering aan God, waardoor men alles liefheeft wat Hij liefheeft, zoals Hij het liefheeft, en alles haat wat Hij haat, zoals Hij het haat. Zonder deze liefde, kan men deze haat niet hebben. En zonder deze haat kan men geen weerstand bieden aan een verleiding die steeds subtieler, diep-

gaander en algemener gaat worden, een verleiding waaraan de familie van Lot niet volledig ontsnapt is.

Credidimus caritati: drie bevoorrechte wapens

Laten we nu onze ogen openen, laten we de ogen van onze kinderen openen, voordat we wakker worden, verslonden door het nieuwe Sodom. Laten we ten eerste een voorbeeld zijn voor onze kinderen, leren wij hen wat wij liefhebben en wat wij haten. Laten we niet wachten om hen te beschermen. Verwijderen wij alles uit ons huis wat zou kunnen bijdragen tot de verspreiding van de geest van de wereld, zonder compromis, met een zachte en gezonde ontoegeeflijkheid. Laten we noch naïef noch zwak zijn: geen enkele familie, geen enkel mens mag denken dat hij daarvan gevrijwaard is. De verdorvenheid zit al veel dieper dan we denken en dit zal alleen maar verergeren.

Laten we tegelijkertijd niet vergeten dat deze strijd fundamenteel bovennatuurlijk is. Duivelse listen bestrijdt men niet met louter natuurlijke middelen. Deze bovennatuurlijke middelen kunnen we terugbrengen tot de drie belangrijkste. Wij moeten ze voortdurend herontdekken.

Het eerste is de H. Mis: door de H. Mis blijft Onze Heer de duivel en de zonde verslaan. Wij zullen dit middel nooit in al haar waarde schatten en wij zullen er nooit te veel op vertrouwen. Het is het kostbaar Bloed, dat op onze altaren wordt geofferd, dat tot het einde der tijden de kracht zal behouden om zuiverheid en maagdelijkheid te doen ontkiemen, zelfs te midden van het nieuwe Sodom. De Mis is het meesterwerk van de liefde van Onze Heer voor de zielen. Zij voedt in hen dezelfde liefde, die hen sterkt tot zelfopoffering.

Het tweede middel is de heilige Rozenkrans. Dit heel eenvoudig middel moet in onze gezinnen herontdekt worden. We moeten het steeds meer gaan zien als het middel om ons onder te dompelen in de grote mysteries van het leven van Onze Heer en Onze Lieve Vrouw. Zo kunnen wij, geleid door onze Moeder, hen navolgen in het offeren van zichzelf aan God, zowel in hun geest van opoffering alsook in hun reinheid. We slagen er helaas soms niet meer in om voldoende tijd te vinden om samen te bidden. De Rozenkrans moet de voornaamste van alle dagelijkse gezinsactiviteiten blijven. We moeten onze dag organiseren rond de Rozenkrans. In de gezinnen waar dit de regel is, zullen de kinderen de genade van de volharding verkrijgen.

Het derde middel is zeker het meest specifieke om te volharden in de huidige situatie: het Onbevlekt Hart van Maria. In zijn Voorzienigheid wilde Onze Heer ons een toevluchtsoord bieden te midden van Sodom en Gomorra. Het is dit toevluchtsoord dat we moeten betreden. Dat wil zeggen dat we een zodanige

intimiteit tussen ons hart en dat van Onze Lieve Vrouw tot stand moeten brengen, dat we haar innerlijk leven kunnen kennen en bewonderen, haar verlangens kunnen delen, haar vreugden en haar smarten, haar zorgen. En ook en vooral, haar bereidheid delen om zonder voorbehoud mee te werken aan het Verlossingswerk.

Wat gaan we dan in dit hart ontdekken dat we niet elders zouden kunnen vinden? We zullen er vooral die onweerstaanbare liefde vinden, die de zielen onoverwinnelijk maakt. Daar ligt het geheim van de overwinning en daar moeten we ze zoeken. Wanneer een ziel werkelijk liefheeft, is zij bereid elke beproeving te doorstaan. Alle gegronde en begrijpelijke angsten verdwijnen; alle zwakheden verdwijnen; alle heldendaden worden mogelijk. Alles wat wij in de voorgaande beschouwingen hebben vermeld, is inderdaad kort samengevat een kwestie van radicale liefde. Ware liefde, de liefde die God in onze harten stort, zegeviert altijd. Wanneer de liefde overheerst, intrigeert ze. De liefde waarover wij spreken is geen zwakheid maar kracht. Het is het wapen waaraan niets kan weerstaan. Alleen de liefde van zielen, die bereid zijn om martelaar te worden, zal kunnen triomferen in het rijk van egoïsme en onzuiverheid. En in het hart van de Maagd vinden we wel degelijk het voorbeeld en de bron van die liefde, die in de wereld niet meer bestaat, maar die de onze moet zijn. *Credidimus Caritati.*

God zegene u!

Menzingen, 3 september 2022,
op het feest van de H. Pius X

Don Davide Pagliarani, Algemeen-Overste

Per 15 augustus 2022 is de Franse Pater Michel de Sivry, voormalig directeur

van de jongensschool St. Jean-Baptiste-de-la-Salle te Camblain in Frankrijk voor een termijn van zes jaar benoemd tot districts-overste van de Benelux in plaats van Pater Patrick Duverger, eveneens Fransman, die na zes jaar is teruggekeerd naar het Franse district.

Wij danken hem hartelijk voor zijn inzet voor de Benelux!

Het modernisme en de taalkunde

In de “Biblia de América”, een veelgebruikte Spaanse Bijbelvertaling goedgekeurd door de bisschopsconferenties van Mexico, Colombia en Chili, brengt de Engel Gabriël het blijde nieuws van de Menswording aan de “jonge vrouw” Maria. Het woord “maagd” is in Lucas 1, 26-38 nergens te vinden. Dit is een werkelijk schandaal: Onze Lieve Vrouw wordt beroofd van een van haar meest glorievolle eretitels! Een dergelijke vertaling is geschikter voor de vijanden van ons geloof, waarvan er velen in hun haat voor Maria de maagdelijke ontvangenis ontkennen, dan voor gelovige Katholieken. Helaas is het tegenwoordig niet ongebruikelijk om geloofswaarheden op een dergelijke manier afgezwakt te zien, en dit is maar één enkel voorbeeld van een veelvoorkomend fenomeen. Nu zullen de modernisten antwoorden dat er niets ontkend wordt: een jonge vrouw kan een maagd zijn, en het Griekse woord *parthenos*, zo zeggen zij, kan zowel met “jonge vrouw” als met “maagd” vertaald worden. Zij willen dus zogenaamd de maagdelijke ontvangenis niet ontkennen, maar enkel de breedst mogelijke vertaling weergeven. Dit is echter een list die de vijanden van de Kerk gebruiken om het geloof aan te vallen.

Om deze list te ontmaskeren zullen wij gebruik maken van de semantiek. De semantiek is het deelgebied van de

taalkunde dat zich bezighoudt met de betekenis van woorden en zinnen. In de semantiek kennen wij de vier “principes van Grice”, die te maken hebben met de manier waarop de mens taal interpreteert. Één van deze principes is bijzonder belangrijk voor ons: het principe van hoeveelheid. Dit principe zegt dat men onder normale omstandigheden een zin zal interpreteren alsof er geen relevante informatie wordt achtergehouden. Wanneer u mij vraagt wat ik ga kopen in de winkel, en ik zeg dat ik eieren ga kopen, dat zult u niet denken dat ik bedoel dat ik zowel eieren als melk ga kopen. Een onderdeel hiervan is ook dat het gebruik van een algemenere term, zoals “familielid”, de ontkenning van een (relevante) specifiekere term, zoals “vader”, impliceert¹. Als iemand “familielid” zegt, wanneer hij “vader” bedoelt, dan houdt hij net zo goed informatie achter als iemand die “eieren” zegt maar “eieren en melk” bedoelt. Dit is een goed gedocu-

menteerd principe in de semantiek, dat onder normale omstandigheden universeel geldt, dus in welke taal dan ook. Nu zien wij de arglistigheid van het modernisme. De term “jonge vrouw” is zeker algemener dan de term “maagd”. Bovendien, in de context van de Menswording is de maagdelijkheid van Onze Lieve Vrouw bijzonder relevant: het is een groot wonder Gods! Er wordt dus een algemenere term gebruikt waar een relevante specifiekere term beschikbaar is. Als wij het principe toepassen dat wij hierboven hebben besproken, dan zien wij dat het gebruik van de term “jonge vrouw” in plaats van “maagd” taalkundig gezien een ontkenning van de maagdelijke ontvangenis inhoudt.

Het principe van hoeveelheid is een geliefd wapen van de modernisten, omdat zij zo hun bedriegerij gemakkelijk kunnen verontschuldigen. Dit wapen wordt vaak toegepast in de hedendaagse Kerk. Er zijn bijvoorbeeld vele priesters die bepaalde geloofswaarheden, zoals het bestaan van de hel of de waarachtigheid van de zonde, niet direct ontkennen, maar deze ook niet benoemen in preken of in godsdiensten. Als men een dergelijke priester confronteert, dan zal hij zeggen dat hij zich nooit schuldig heeft gemaakt aan ketterij, en formeel gezien heeft hij gelijk. Desalniettemin weet hij heel goed dat zijn gelovigen zullen denken dat deze onderwerpen die hij niet be-

noemt derhalve niets te maken hebben met hun geloof. Het principe van hoeveelheid leert ons namelijk, wederom, dat de semantisch normatieve interpretatie van een zin ervan uitgaat dat er geen informatie wordt achtergehouden. Wanneer ik u zeg dat ik eieren ga kopen, verwacht u niet dat ik eieren en melk bedoel; wanneer de priester altijd zegt dat de zielen van de doden naar de hemel opstijgen, verwacht zijn kudde niet dat hij bedoelt dat zij ófwel naar de hemel opstijgen, ófwel naar de hel afdalen. Laten wij nog een voorbeeld nemen. Als ik zeg dat ik “een deel van de dag” buiten huis zal zijn, verwacht mijn vrouw zeker niet dat ik pas morgen thuis kom! Toch zou ik haar kunnen zeggen dat ik geen onwaarheid sprak: ik was zeker een deel van de dag weg! Ik had echter niet gezegd dat ik de rest van de dag terug zou zijn. Een redelijk persoon zou dit argument geenszins accepteren. Op vergelijkbare wijze zeiden de modernisten tijdens Vaticanum II dat “een deel van de H. Mis” in de volkstaal gelezen zou mogen worden, en dit bleek uiteindelijk de hele Mis te zijn! Een duidelijke schending van het principe van hoeveelheid. Wij moeten ons dus niet laten verleiden door de vijanden van de Kerk. Zij beroepen zich op feitelijk onredelijke interpretaties van hun eigen woorden om hun intenties te verhullen, maar ondertussen verspreiden zij hun leugens ongehinderd.

Joost Botman

1. Kroeger, Paul (2019). *Analyzing meaning: An introduction to semantics and pragmatics*. Berlijn: Language Science Press, pagina 171.

De Litanie van Onze-Lieve-Vrouw

Dignare me laudare te, Virgo Sacrata.

V. Geerebaert C.ss.R.
(Leuven, St.-Alfonsus-Drukkerij, 1930)

Koningin van de Patriarchen, bid voor ons.

Onder de eersten van die ontelbare legioenen heiligen en uitverkorenen, die met de verrezen Verlosser de drempel van de eeuwige zaligheid mochten overschrijden, behoren de patriarchen, de heilige Vaders van het Oude Verbond.

Een patriarch is eigenlijk een stamhoofd (*Tob. 6, 20*); vandaar wordt zelfs Koning David in het Nieuwe Testament patriarch genoemd (*Hand. 2, 29*); maar een eerbiedwaardige gewoonte heeft met die naam het hoofd omkransd van enige uitverkoren mannen van het Oude Verbond, die reeds vóór Mozes en vóór het bestaan van de geschreven wet leefden en om hun vrome levenswandel de belofte van de verlossing uit Gods mond mochten ontvangen.

Doorgaans worden twee groepen van patriarchen onderscheiden: de eerste leefde namelijk vóór de zondvloed en de andere daarna. In die eerste groep steken vooral de figuren van Adam, Abel, Enoch en Noë uit, terwijl hoofdzakelijk Abraham, Isaäc en Jacob, de stamvaders van het Israelitische volk, de hoofdpersonen zijn

van de tweede groep; doch de twaalf zonen van Jacob, ofschoon zij bij de glans van de drie voorgaande naar de achtergrond wijken, worden ook patriarchen genoemd.

De patriarchen waren in zekere zin bondgenoten, welke God zich uitkoos om het werk van de verlossing voor te bereiden. Godvrezend als zij waren, maanden zij door woord en voorbeeld hun omgeving aan om in hun plichten tegenover God niet te kort te schieten. Vaak vroeg God hun zware offers. Zo gebood Hij aan Abraham zijn

geboorteland en zijn volk te verlaten en zich te vestigen in het land van Kanaän, dat Hij beloofde aan zijn nakomelingschap te zullen schenken. Zes verschillende malen herhaalde God aan hem de belofte van verlossing, welke zich door hem en zijn nageslacht over de wereld zou verspreiden.

God verkeerde vertrouwelijk met de patriarchen, maar sprak toch tot hen op een andere wijze, dan later tot Mozes en profeten. Deze laatsten ontvingen een maatschappelijke zending en waren bemiddelaar tussen God en het volk. Kregen zij van God opdrachten, om die aan het volk mede te delen, zij traden ook bij God op in naam van het volk. De patriarchen daarentegen behoren tot een tijdperk, waarop nog geen uitverkoren volk bestond, zij onderhandelden met de Allerhoogste in eigen naam en ont-

vingen mededelingen die slechts hun eigen persoon of op zijn hoogst hun gezin betroffen.

Vóór de zondvloed was de afgoderij onbekend; wel was er bederf op de wereld en het was zo verregaand dat de Almachtige besloot het werk van Zijn handen te vernietigen. Eerst na de zondvloed begingen de mensen de misdaad van afgoderij, welke gepaard ging met schrikbarende zedenbederf. Abraham was deugdzaam gebleven en daarom beval God hem zijn land en zijn volk te verlaten, opdat hij de stamvader zou worden van een nieuw volk, dat God op een bijzondere wijze tot zijn volk had uitverkoren, om het geloof in de ene, ware God te bewaren.

Welke zijn nu de kentekenen van de patriarchen?

Met één woord, men herkent ze aan hun inniger verhouding met God. Hun toch deed God de beloften van een verlossing, die allen zou redden en met sommigen van hen sloot Hij zelfs een verbond. Met Noë ging God het eerste verbond aan en tot teken gaf de Allerhoogste hem de regenboog. Abraham ontving als teken de besnijdenis, waardoor zijn afstammelingen onder al de andere volkeren zouden te herkennen zijn. Dit was als de voorbode van het grote verbond, dat God op plechtige wijze zou sluiten met Mozes, in naam van geheel het Joodse volk, op de hoogten van Sinaï te midden van donder en bliksem.

Hoe verre overtrof Maria de patriarchen! Zij immers ontving niet slechts de belofte van de verlossing, maar zij mocht de Verlosser zelf in haar maagdelijke schoot ontvangen: *Spiritus sanctus obumbrabit tibi*, de H. Geest zal u overschaduwten.

Aan de patriarchen en wel voornamelijk aan Abraham werden vooral drie beloften gedaan: zij zouden een talrijk nageslacht hebben, een roemvolle naam bezitten en een bron van zegeningen worden voor anderen.

Staat Maria ook in dat opzicht niet ver boven de patriarchen? Als Medeverlosseres is zij Moeder van geheel het mensdom en haar nakroost is bijgevolg veel talrijker dan dat van de patriarchen. Bovendien heeft zij een naam verworven, waarbij alle andere namen verduisteren als sterren bij het ontwakken van de zon, en nooit is iemand een bron van zo overvloedige zegeningen geworden als Maria.

De patriarchen waren over het algemeen voorafbeelden van de tijden, waarin de Messias de lang verwachte redding zou brengen, en ook in dat opzicht mag Maria de Koningin van de Patriarchen genoemd worden, omdat zij door hen werd voorafgebeeld en het voorafbeeldende voorzeker onnoemelijk kleiner is dan het voorafgebeelde.

Noë kwam ter wereld om de redding van het mensdom, hij werd geboren in tijden van bederf, en Lameth sprak over hem deze profetische woorden: “Deze zal ons troosten over ons werk” (*Gen. 5, 29*). Verscheen ook niet Maria op aarde in een tijd van zulk een ontzettend bederf, dat zelfs bij het Joodse volk de godsdienstzin ondermijnd was, en heeft wel iemand heerlijker troost aan het mensdom gebracht dan zij, die ons de Verlosser schonk?

Door enkele personen redde Noë het mensdom van de zondvloed; Maria redde ons van de eeuwige dood, en schonk ons het bovennatuurlijk leven van de genade.

Ook Abraham was een voorafbeelding van Maria. Ontving de stamvader van de Joden niet het bevel zijn enige zoon Isaac te slachtofferen? Vader en zoon wedijverden met elkander om zich edelmoedig aan het bevel van de Heer te onderwerpen, maar God was met hun goede wil tevreden. Maria daarentegen heeft het offer van haar enige Zoon inderdaad moeten brengen op Calvarië.

Jacob ook is een figuur van Maria. Hij waande zijn zoon Jozef verscheurd, maar mocht in zekere zin zijn verrijzenis aanschouwen, toen hij hem als onderkoning van Egypte wederzag.

Maria zag haar Zoon in werkelijkheid verminkt en verscheurd en was ook getuige van zijn wezenlijke verrijzenis.

De Bijbelse geschiedenis vertelt ons dat de patriarchen Abraham en Isaäk onvruchtbare echtgenoten hadden en dat het hun slechts door een wonder van de Allerhoogste mocht gelukken een nageslacht te verwekken. Maar veel wonderbaarder was de ontvangenis van Maria, die, maagd als zij was en bleef door een bijzondere inwerking van de H. Geest, toch de Moeder werd van Gods Zoon.

Wie de patriarchen gadeslaat, is vol eerbied voor hun heldhaftige deugd, hun geloof, hun gehoorzaamheid, hun zelfverloochening, maar die deugden bloeiden veel heerlijker in de ziel van

Maria. Abraham bewaarde het geloof aan de ene, ware God, te midden van de grofste afgoderij; tegen alle waarschijnlijkheid in geloofde hij toch dat hij een nageslacht zou hebben en zijn vertrouwen wankelde niet, toen God hem zelfs beval zijn enige Zoon Isaäk ten offer te brengen. Maar schitterender voorbeeld van geloof biedt ons Maria, die in haar hart de vroomheid van de heilige zielen bewaarde, hoe ook rondom haar de ware godsdienstzin verdween. Maria geloofde op het woord van de engel dat zij, ofschoon haar maagdelijkheid ongerept zou blijven, toch de Verlosser van de wereld zou baren. Bleef Abrahams vertrouwen onwankelbaar, toen God hem beval zijn enige Zoon te slachtofferen, Maria's vertrouwen bleef onaangestast, toen zij haar god-

delijke Zoon als martelaar zag ster-
ven op Calvarië.

Ja waarlijk, Maria is de Koningin
van de Patriarchen, en nu die stamvaders
van het mensdom in eeuwigheid
verheerlijkt worden, bezingen zij de
glorie van hun Koningin. Wees gegroet,
nieuwe Eva, zo juicht Adam, gij zijt de
ware Moeder van het mensdom, want
het enige ware leven, het leven van de
ziel, hebt gij aan de wereld gebracht.
Wees gegroet, zuivere ark, jubelt Noë,
gij hebt de wereld gered van de wateren
van de zonde, die altijd hoger stegen,
zodat de wereld dreigde geheel over-
stelpst te worden. Wees gegroet, ware

Sara, zo huldigt haar Abraham, want
gij hebt ons de Zoon van de beloften
geschonken, door wie alle volkeren
gezegend worden. Gij zijt de liefelijke
Rebecca, begroet haar Isaïc, want gij
hebt aan allen het water van de genade
en van de zaligheid gereikt. Gij zijt de
geestelijke ladder van mijn droom, zo
roemt haar Jacob, want gij verbindt de
aarde met de hemel, en leidt de zon-
daars tot de troon van de barmhartige
God. Gij zijt het brandende, onver-
teerbare braambos van mijn visioen,
zo roept Mozes in verrukking uit, de
heilige plaats waar niemand mag nade-
ren. En alle heiligen en uitverkorenen
stemmen in met die lofbetuigingen en
uit miljoenen monden weergalmt het:
Hulde aan onze Koningin, dat zij in
eeuwigheid mag heersen! Alleluja.

Gebed: O goede Moeder Maria,
roemvolle Koningin van die helden,
die door hun onwankelbaar geloof,
hun vurige hoop en hun brandende
verlangens hebben geschitterd, o stort
in mijn hart die heerlijke deugden;
dan zal ook ik verlangen naar de eeu-
wigheid, waar ik God zal aanschou-
wen van aanschijn tot aanschijn, en ik
zal maar één wens kennen, te weten,
in de hemel opgenomen te worden,
waar de Zon van de gerechtigheid
haar eeuwig licht zal verspreiden en
waar ons hart in vlam zal staan, bran-
dend van de vurigste liefde. Amen.

Oefening: Ons herhaaldelijk afvragen
of wij ons door het heilig geloof in
onze gedachten, oordeelvellingen en
daden laten leiden.

... wordt vervolgd ...

De Kruisvaarder bidt, communiceert en offert zich op voor de intentie, die Pater Davide Pagliarani, Algemeen Overste van de Priesterbroederschap St. Pius X, iedere maand opgeeft.

November:

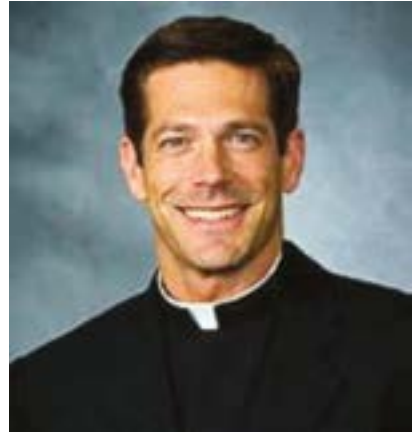
Voor de meest vergeten zielen in het vagevuur!

Spoken? Vrienden uit de andere wereld? De meest vergeten zielen

Beste Kruisvaarders,

*De naaikamer overhoop. Elke nacht.
Vanzelf! En niet alleen dát ...*

Het is Pater (Father) Mike Schmitz die het vertelt. In 2016: “I Ain’t Afraid of no Ghosts”. Het is een paar jaar eerder gebeurd “ergens” in de Verenigde Staten. Een abdis van een vrouwenklooster haalt een priester, die aangesteld is tot exorcist (= een priester die duivels moet uitdrijven door Gods kracht). Ze vertelt: “In één van onze kloostervleugels is onze naaikamer. Elke ochtend vinden we alles daar overhoop gehaald! Dat moet in de nacht gebeurd zijn. Alléén Zuster Rita had een sleutel.” “Ja, goed,” zegt de priester, “dan moet Zuster Rita er meer over weten. Vraagt u haar toch om uitleg!” “Dat wordt moeilijk”, antwoordt de abdis, “die is een paar weken geleden overleden”. De priester: “Wie heeft buiten haar een sleutel?” Zij: “Ik”. Hij: “Neemt u ‘s avonds teveel van opa’s medicijn tegen hoofdpijn? Zodat u zich niet meer goed kunt herinneren wat u ‘s nachts doet?” Zij: “Natuur-

Father Mike Schmitz

lijk niet”. De priester: “Gebeuren daar nog meer vreemde dingen?” Zuster overste: “Jazeker! Al jaren gaan in de nacht in die vleugel van ons klooster steeds de lichten aan en uit! Hetzelfde met de waterkranen: open en dicht!” De priester: “Is er dan niemand die *meer* hierover weet?” Abdis: “Jazeker: we hebben hier een heel oude zuster. Ze is al meer dan tachtig jaar zuster. Die heeft van haar vroegere, oudere medezuster gehoord dat dit

Zusters in Minnesota

soort vreemde dingen al gebeuren sinds ... het jaar 1889!” De exorcist: “Waarom roept u mij *nu* pas?” De abdis: “Omdat we het *nu* zat zijn! We gaan binnenkort die hele vleugel laten afbreken!” De exorcist: “Jullie roepen mij als duiveluitdrijver. Maar ik zeg u: dit *zijn* geen demonen! Dit *zijn* geen duivels! Dit moet een ziel uit het vagevuur zijn. Waarschijnlijk een vroegere zuster, die om gebed en

H. Missen vraagt! Wie zegt trouwens dat je rust zult krijgen door een kloostervleugel te laten slopen? Waarom geef je dat mens niet gewoon haar H. Missen?” Abdis: “Wat stelt u voor?” De exorcist: “Hier in de buurt is een mannenklooster. Vraagt u toch de abt hier dertig H. Missen op te dragen voor de intentie die deze ziel wenst, die al zolang probeert jullie aandacht te winnen!” Zo gezegd, zo gedaan.

Vleugel vrouwenklooster Minnesota

Monniken in Minnesota

De kaarsen gaan uit. Ook vanzelf!

De abt komt 's ochtends die Missen in die kloostervleugel opdragen. Al na één dag belt hij dezelfde priester-exorcist op: "Ik zet daar geen voet meer binnen!" De priester: "Hoe komt dat?" De abt: "Wel, ik droeg de Mis in die naaikamer op. Toen kwam ik bij het "Pater noster" / "Onze Vader". Net bij de woorden "Vergeef ons onze schuld, zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren" gaan ineens de kaarsen op het altaar uit!" Exor-

cist: "Stond er een venster of deur open? Kan het geen luchtbeweging, wind of tocht zijn? Of iemand die een grap met u uithaalde?" De abt: "Nee! Die dingen maken me gek, daar!" De exorcist: "Maar u moet doorgaan Missen op te dragen!" De abt: "In geen geval ga ik daar nog terug!" De exorcist: "Vraag dan toch iemand van uw paters die *wel* de moed heeft!" Abt: "Goed. Ik zal vragen of iemand zoveel zenuwen heeft".

En ja: er is er niet één, maar er zijn er verschillende. Elke morgen Mis in de naaikamer van de zusters. En gaan bij hun de kaarsen uit? Zeker! Telkens bij "Vergeef ons onze schuld, zoals wij vergeven ..." Ze begrijpen: "Die ziel die om hulp vraagt, moet aan iemand anders de schuld *niet* hebben willen vergeven. *Daarom* moet ze zo lang wachten vóór ze uit het vagevuur kan worden bevrijd!" Op de dertigste en laatste dag: de kaarsen gaan *niet* meer vanzelf uit! Die ziel moet bevrijd zijn!

Mis voor overledenen

Geesten? Waar vandaan?

Ja. De goede God is Schepper van het “zichtbare én onzichtbare”. Er is dus een deel van de wereld dat wij zomaar niet kunnen zien. Ons “ik”, onze ziel, dat wat ons lichaam doet bewegen zolang we nog op aarde leven, dat leeft ook buiten dat lichaam verder. Na de dood. Waarheen gaat een ziel? Er zijn drie mogelijkheden: hemel, hel of vagevuur.

We verlangen om voor altijd zeer gelukkig te worden. Daarvoor zijn we gemaakt. Om door het goede te doen, gelukkig te worden, eeuwig. Die plek is bij de goede God: de hemel.

Moge niemand van ons zo dom zijn vijand van de goede God te worden. Want dan ga je verloren. De hel!

Maar er is nog een derde plek. Niet eentje die eeuwig blijft. Een voorbereiding op de hemel. Wanneer mensen wel zó sterven dat ze vrienden zijn van de goede God, maar nog niet zó rein zijn dat ze de nabijheid van de goede God zouden kunnen verdragen. Ze moeten nog worden gereinigd van hun verkeerde neigingen, van hun zonden. Die zielen hebben nog niet genoeg weer goed gemaakt. *Apocalyps 21, 27: “Niets onreins zal er [in de Stad Gods, de hemel] binnenkomen”*. We spreken over de Lijdende Kerk, het vagevuur. En die zielen kunnen we helpen. Door “de gemeenschap van de heiligen”, contact tussen hun en ons. Daarom laat de goede God soms toe dat de zielen uit het vagevuur soms op aarde hulp mogen komen vragen. “Katholieke sprookjes”?

“Het vagevuur staat nergens in de Bijbel!!” Écht niet??

Dat denken mensen van het protestants geloof. Vaak zeggen ze het nog luid ook. Maar de waarheid is: ze lezen er in de H. Schrift overheen! Kijk maar: de H. Apostel Paulus schrijft in *1 Korintiërs 3, 12: “Hoe iemands werk is, zal het vuur beproeven. Brandt zijn werk, dan zal hij wel zalig worden, maar als door vuur.”* Aha! Een “beproevend” vuur voor onze “werken”. Vandaar onze naam “vagevuur”. Maar ook Jezus zelf heeft het erover, in de Bergrede. *Mattheüs 5, 26: “Maak het goed zolang ge nog onderweg zijt, anders zult gij in een kerker worden geworpen, tot de laatste cent betaald zal zijn!”* Dus een plaats, geen leuke (“kerker”), waar mensen, nadat ze “onderweg” waren, dus na dit leven, nog moeten “terugbetalen”.

Komen veel mensen in de hemel zónder vagevuur?

Don Bosco verhaalt dat hij op een dag zijn moeder tegenkomt. “Dat is toch heel normaal”, zal je zeggen. Niet hier: het is *na* haar dood! Hij: “Bent u niet overleden?” Zij: “Natuurlijk wel.” Hij: “Was u onmiddellijk in de hemel?” Zij: “Nee”. Daarover verwondert Don Bosco zich: hij houdt haar voor de heiligste persoon die hij heeft gekend! Als zelfs zó iemand nog naar het vagevuur moet, hoeveel geredden komen er vanaf *zonder* vagevuur?

Don Bosco met moeder

Gaan ons die gasten in het vagevuur wel wat aan?

Jezus zegt: *Johannes 9, 4: "Er komt een nacht, waarin niemand meer kan werken"*. Wanneer kunnen we niet meer werken? Wanneer dit leven ten einde is. Wanneer ons lichaam dood is. De zielen van overledenen kunnen zichzelf niet meer helpen. En wij hun? *2 Makkabeeën 12, 45: "Judas de Makkabeeër liet een offer brengen voor de overledenen, opdat zij zouden worden verlost van hun zonden. Het is een heilige en heilzame gedachte voor de overledenen te bidden"*.

Ja, leuk. Maar moet dat wel? Kunnen we niet zeggen: "Ze zitten daar toch door hun eigen schuld (dikke bult)? Hadden ze maar beter opgelet toen ze op aarde waren!" Wel ... zo zou ik maar *niet* denken. *Jacobus 2, 13: "Onbarmhartig zal het oordeel zijn voor hem die geen barmhartigheid heeft bewezen"*. *Spreuken 21, 13: "Wie zijn oor gesloten houdt voor de kreet*

van de arme, hij zal ook zelf eens roepen en géén antwoord krijgen!"

Dus: wij kunnen en moeten voor hen wat doen. Wat? Zoals we lezen in *2 Makkabeeën 12*: bidden en offers brengen. Het offer van het Nieuwe Testament heet ... de H. Mis.

Judas de Makkabeeër

Plafond van vagevuur

Niveau 3: het “plafond” van de kerker. Smachtend verlangen

Hoe ziet het er daar uit in dat vagevuur? Wel, dat hangt er helemaal van af, hoe iemand heeft geleefd. *Mattheus 16, 27: “De Mensenzoon zal komen en dan zal Hij ieder vergelden naar zijn daden”*. Hebben we geen “insider-” kennis? Van personen die het hebben meegemaakt? We weten het niet uit de H. Schrift en het is geen geloofspunt. Maar ... we hebben wel geloofwaardige meldingen van zielen. Zo eentje die in het jaar 1873 hulp mocht komen vragen. (“Levels of Purgatory. A Revelation from a Soul in Purgatory, year 1873”)

Die ziel vertelt: “Er is het 3^e vagevuur, het “vagevuur van verlangen”, “de Drempel”. Hier brandt eigenlijk niet echt vuur. Het lijden hier bestaat in het gemis en smachten naar de nu al gekende God, Jezus. In het 3^e vagevuur zijn de zielen van mensen, die Jezus wel hebben liefgehad, maar niet innig genoeg. Met te weinig wil om Hem te beminnen door vrijwillig ... lijden! Een

deel van de zielen in dit vagevuur mag op aarde, dicht bij het altaar, dicht bij het tabernakel verwijlen. Ze zien Jezus niet, maar ze voelen Jezus aangename nabijheid in Hostie.”

Vriendinnetjes. Eentje van hier. Eentje uit het vagevuur. Het derde.

Jean-Marie Girardin heet de man die het ons doorgeeft. Hij las het weer in een verslag van de vicaris-generaal van het bisdom Trier van rond het jaar 1700. Luxemburg, 1 november, Feest Allerheiligen. Een vrome jonge dame knielt in de kerk voor de Mis.

Kathedraal van Luxemburg - buiten

Naast haar knielt een andere jonge dame. Wit gekleed, een Rozenkrans rond de hand gewikkeld. Meisje één wordt iets gewaar bij de Consecratie: het gezicht van het meisje naast haar begint te stralen! Letterlijk! Meisje één: “Nog nooit heb ik zo iets moois gezien!” Nu: het ogenblik van de Communie. Meisje één gaat naar de communiebank. “Twee” gaat mee. Maar: communiceert zelf niet. Wel aanbidt ze Jezus in de Hostie, die “Eén” ontvangt. Bij Missen op de volgende dagen is “Twee” ook weer aanwezig. “Eén” ziet hoe “Twee” naar het altaar van Onze Lieve Vrouw gaat en de voeten van haar beeld kust. Op zeker ogenblik voor of na de Mis raken de twee in gesprek. Twee: “Ik ben niet meer in jullie leven. Ik ben kort geleden gestorven”. Eén: “Waarom ben je dan *hier*??” Twee zucht: “Je hebt er geen idee van ... Kort nadat je sterft, zie je de Goede God. Onvoorstelbaar ... Je wil niet meer weg. Maar dan komt je leven voor ogen. Niet zuiver genoeg om te mogen blijven ... Het vagevuur. Je kunt je niet voorstellen hoe *erg* het is Hem één maal te hebben mogen zien, en dan weer van Hem weg te

moeten! Ik wordt getrokken door een brandend verlangen! Onweerstaanbaar! Voor de zonden van mijn leven omgeeft mij een vuur. Maar dat betekent mij allemaal *niets* in vergelijking met het gemis van de Goede God! En Hij *is* goed! Hij laat die pijn minder worden: ik mag van Hem weer elke dag in deze Kerk komen om Hem tenminste op aarde te mogen aanbidden. Zelfs in Zijn verborgen vorm, in de Eucharistie, verblijdt mij Zijn aanwezigheid zó zeer, dat ik alleen nog voor Hém leef!”

En dan smeekt meisje Twee (= de arme ziel) tot meisje Eén: “Alsjeblieft: *help* mij! Je *kan* mij helpen om sneller bij de Goede God te zijn! Bid voor mij, laat H. Missen opdragen, offer Communies voor mij op!” Eén twijfelt niet: ze gaat onmiddellijk de Missen bestellen!

De Missen *worden* opgedragen. Beide meisjes zijn aanwezig. Bij elk van de Missen ziet meisje Eén meisje Twee meer en meer stralen. Na afloop komt telkens Twee heel hartelijk “Dankje!” zeggen. Bij de derde Mis straalt Twee *nog* meer van geluk: “Ze

Kathedraal van Luxemburg - binnen

*Wonderbaar beeld Luxemburg
Consolatrix Afflictorum*

laten me weten: de tijd van mij vagevuur zal worden verkort!!” Intussen zijn de levende en de arme ziel-jongedame goede vriendinnen geworden! Van zodra Eén van Twee hoort: “De tijd zal worden verkort”, werpt Eén zich op de knieën en gaat innig voor de spoedige bevrijding van haar nieuwe vriendin vijf Onze Vaders en vijf Weesgegroetjes bidden. Bij dat gebed houdt ze de armen in kruis-vorm. En twee ondersteunt haar ellebogen!

Ze zien elkaar vaker, in de loop van november. Twee is ook bezorgd om de ziel van Eén en geeft haar gouden raad: “Vriendin: doe niet zoals ik deed, maar als je iets belooft: haast je, je belofte te houden! Laat alsjeblieft nooit een leugen over je lippen komen! Dat kan niet samenleven met de Goede God, die zó rein is! Onthoud: heb altijd een grote liefde en verering tot Onze Moeder in de Hemel. Altijd

als je een beeld van haar ziet, groet haar toch hartelijk!” Hoe meer je haar zult liefhebben, des te meer zal je haar aanwezigheid merken! Zij was bij mijn oordeel aanwezig. Ik voelde het zeer duidelijk!“

De Mis van 10 december. Het valt Eén op dat Twee intussen helemaal begint te stralen! Letterlijk en verblindend! Meer dan de zon! Twee draait zich naar Eén: “Mijn lieve vriendin: vergeet niet Onze Lieve Vrouw zeer lief te hebben!” De twee nemen hartelijk van elkaar afscheid. Eén ziet Twee in de lucht ontruft worden, achter haar het Paradijs stralen en engelen haar tegemoet snellen ...

Niveau 2: de grote tussenverdieping

En nu daar waar het grote pak van de geredden terecht komt: het vuur van het “midden”. Het 2e vagevuur. Zoals de ziel van 1873 zegt: “Voor hen die de kansen lieten voorbijgaan genoeg te boeten voor hun zonden.” Doodzonden? Ja. Maar ook dagelijkse zonden. *Hebreeën 12, 25: “Hij zocht tijd tot boeten, maar vond ze niet”*. *Lucas 12, 48: “Van ieder aan wie veel is gegeven, zal ook veel worden geëist”*. De ziel van 1873: “Het lijden in dit vagevuur is zeer hard en lijkt zeer lang te duren.” Aha? *Hoe lang?*

Liever dood dan lijden? Het leven in vagevuur 2

Girardin verhaalt het weer. In het jaar 1183 ligt een monnik ziek te bed. Hij krijgt de bijzondere genade zijn engelbewaarder te zien. De monnik roept naar hem: “O God, heb mede-

Tussenverdieping - Midden in het vagevuur

lijden! Ik vind dag noch nacht rust! Het lijden van mijn lichaam neemt almaar meer toe! Ik heb geen kracht meer dit langer te dragen!” De engel: “Uw gebeden zijn verhoord. God laat toe dat u zelf beslist: verder een jaar in deze wereld lijden en dan onmiddellijk naar de hemel, of drie dagen vagevuur”. De man kiest het vagevuur. Hij ontvangt nog dezelfde dag de laatste sacramenten en sterft. Na één dag bezoekt zijn engelbewaarder hem in het vagevuur. De monnik verwijt hem: “Hoe wreed gaat u met mij om! U sprak mij van ‘drie dagen’ en nu laat u mij hier al *eeuwen!*” De

engel: “Het zijn nog niet eens vierentwintig uur! Het is de grootte van de pijn die jou verwacht. Toch geeft de goede God jou nog eens een keuze: je kunt terug naar de aarde om er een jaar lang te lijden. Wat kies je?” Wat denk je dat de goede man kiest? Hij: “O ja! Liever één, twee, drie jaar op aarde lijden dan één uur in het vagevuur!” De medebroeders van de monnik schrikken zich half dood, wanneer de monnik ineens weer zijn ogen opendoet! Van zodra hij weer kan praten, vertelt hij wat hij heeft meegemaakt. En hij geeft hun een goede raad mee: “Broeders, heb geen schrik *hier* streng te boeten. Liever hier, dan *daar!*”

Niveau 1: de diepe kelder

Die ziel van 1873 vertelt: “Er is het “1^e vagevuur”. Het diepste. Dicht bij de hel. Het verschilt daarvan alleen doordat het maar tijdelijk is. En dus hebben de zielen die daar lijden het beter dan in de hel, want ze hebben

Kelder van het vagevuur

tenminste hoop. Ze weten dat het ooit zal eindigen. Dat ze uiteindelijk naar Jezus zullen mogen. De zielen die zich in dit donkerste deel van het vagevuur bevinden hebben ... grote misdaden op het geweten! Hoe zijn ze dan toch nog gered? Wel: op het laatste ogenblik, door voldoende berouw. Ook spelen een rol: goede daden in hun leven. En gebed van goede mensen, zoals hun eigen ouders. Maar er zitten ook anderen in dit soort vagevuur: de louwen! Bij wie God nauwelijks een rol speelde. Vooral zulke zielen, die beter moesten weten, zoals priesters en religieuzen. Die koud waren in hun liefde tot God of deze

aan de hun toevertrouwde gelovigen niet aanleerden. Ook voor diegenen, die oneerbiedig waren tegen Jezus in het Allerheiligste Altaarsacrament, de Communie. Jezus zegt daarover: *Apocalyps 3, 16*: “Omdat gij lauw waart, zal Ik u uitspuwen!”

Het “vage-ijs”. Hoe het daar zo is, onder in de “vage-kelder”.

Pater Jean-Marie Girardin schrijft over een kloosterzuster, Archangela Panigarola, uit Milaan. Haar vader, Gottardo, was overleden. Vaak kwam haar de gedachte voor haar overleden vader te bidden. Maar: dan wordt ze telkens afgeleid! Ze bidt dan uiteindelijk voor iets of iemand anders. Op een tweede november (Allerzielen!) krijgt ze een verschijning van haar engelbewaarder. Die neemt haar mee naar het vagevuur. Tussen de vele lijdende zielen ontdekt ze ineens haar eigen vader. In een vijver van ... ijs! Gottardo ziet zijn dochter en roept uit: “O, Archangela! Hoe heb je je

ongelukkige vader zó kunnen vergeten? Je betoont zoveel naastenliefde aan vreemden. En met mij, aan wie je zoveel hebt te danken, heb je geen *greintje* medelijden!” Archangela begint te wenen. Haar engel neemt haar echter opzij. Zij vraagt hem: “Hoe kan het toch, dat de goede God heeft toegelaten, dat ik niet voor papa heb gebeden, hoewel ik vaker aan hem dacht?” De engel: “De goede God liet dit toe. En dat omdat jouw vader maar weinig ijver toonde voor zijn eigen zielenheil. Hij weigerde de goede werken te doen die de hemel hem ingaf. Daarom liet God toe dat je tegen hem zou zijn zoals hij tegenover God was. Vergeten als loon voor vergeten!”

Ons greintje

Hoe lang zullen ze aan ons denken, wanneer *wij* zullen overleden zijn? Wie zal ooit voor *ons* bidden en

offeren? Kijk zelf naar hoe lang je aan iemand denkt, die je hebt weten overlijden. Meestal niet *al* te lang. Meestal alleen de familie en beste vrienden. Maar doordat de meeste mensen nu eigenlijk van Jezus, het ware geloof, de gemeenschap van de heiligen, het vagevuur ... niets meer weten ... wordt er ook *niets* voor die armen gedaan! Vooral niet voor types zoals papa Panigarola in het ijsmeer. Nu begint de maand van de overledenen. November. Nu gaan we “het ijs smelten”. Door onze gebeden, offer-tjes en opgeofferde Communies voor deze arme zielen. Dan zullen zij en anderen ook voor ons bidden, wanneer we het hard nodig zullen hebben. *Lucas 6, 36.38: “Wees barmhartig, zoals uw Vader barmhartig is. Geef, en ú zal gegeven worden; een goede, gestampte, geschudde en overlopende maat zal men u in de schoot storten. De maat die gij gebruikt, zal men ook voor ú gebruiken”.*

Pater Koenraad Huysegems

Allerheiligenfeest

de eerste november

Veelvuldig zijn de kwellingen, die het menselijk hart kunnen overkomen. Een van deze kwellingen is het heimwee. Jij kent het niet? Welnu, luister. Er is menig kind, dat ver van vader en moeder, van broers en zussen verwijderd is. Misschien ligt er zelfs een oceaan tussen hen. Had het kind vleugels ..., maar het kan niet weg. Gedachten en verlangens gaan uit naar thuis en het vaderland. Zie, zulk een kind heeft heimwee.

Ook jij, – en zo is het met alle mensen gelegen – ook jij bent hier op de wereld eigenlijk niet thuis, jij bent hier slechts als in een vreemd land.

Je waar vaderland is de Hemel; daar is God, je Vader; daar is Maria, je hemelse Moeder; daar zijn al de lieve Heiligen, je broeders en zusters. Daar moet je dikwijls met je gedachten heengaan. Je moet er over nadenken en het je voorstellen, hoe onbegrijpelijk goed zij het allen hebben in het eeuwige vaderland, en hoe bovenmate gelukkig en zalig zij allen zijn; en je moet je over hun geluk verheugen. Denk eraan, dat ook jij eens met hen zo zalig en gelukkig zijn moet. En zo kan je over je eeuwig leven verheugd zijn, zoals een vlijtig kind op school zich verheugt over de vakantie en het terugzien van zijn ouders.

Bergrede

Maar je mag niet vergeten, dat je slechts in de Hemel zult komen, als je leeft, zoals Gods lieve Heiligen hebben geleefd. De Heer Jezus heeft duidelijk gezegd, wie door Hem zalig verklaard zullen worden. Hij heeft acht deugden opgenoemd; van deze moet je hebben, als je eens in de Hemel wilt komen en een van de Heiligen wilt zijn.

Hoe hebben de Heiligen deze acht deugden beoefend?

Het deugdzzaam leven is de weg, waardoor zij naar hun Vaderland, de Hemel, gegaan zijn. Je kunt hen nu, om zo te zeggen, nastaren, om te weten, waar en hoe zij gegaan zijn, zodat je hen dan ook zou kunnen navolgen.

1. Zalig zijn de armen van geest; want hun behoort het Hemelrijk.

Arm van geest is de ootmoedige; hij schrijft het goede, dat hij heeft, geheel en al aan God toe; zichzelf houdt hij voor niets beter, dan hij is. Daarom zoekt zo iemand geen lof van de mensen, geen onderscheiding. Smaad en minachting verdraagt hij geduldig, omdat de Heer Jezus ze ook heeft verdragen.

Zo ootmoedig was de H. Johannes Franciscus Regis, dat het hem zwaar viel zich priester te laten wijden. Hij meende dat de stand van dienaar van de ordesgeestelijken al hoog genoeg voor hem was. En toch behoorde hij tot een zeer voornaam geslacht, was zeer geleerd en bezat grote talenten. Toen hij uit gehoorzaamheid priester geworden was,

H. Johannes Regis

preekte hij het liefst voor het gewone volk en heel eenvoudig. Prees men hem, dan werd hij rood en verlegen, alsof hij zich schaamde. Menigmaal moest hij hevige en vernederende verwijten en terechtwijzingen horen, die hij altijd bedaard aannam, zonder zich te verontschuldigen. Ook als er kwaad van hem gesproken werd, zweeg hij; en toen eenmaal zijn vriend hem wilde verdedigen, vroeg hij hem dringend, dit niet te doen; hij had, zei hij, nu zo'n mooie gelegenheid, om zoals zijn Meester hoon en smaad te verduren.

Het gebeurde soms, dat hij, gebukt onder een vracht stro voor de armen, over straat liep, en daarbij uitgelachen werd. Dan zei hij: "Des te beter, zó heb ik een dubbele winst: ik kan mijn arme broeders helpen en daarbij nog ter liefde van Jezus bespotting opdoen".

H. Fridolinus

*2. Zalig zijn de zachtmoedigen;
want zij zullen het Land bezitten.*

streek toebehoorde, daartoe verlof had verkregen.

Deze beminlijke deugd van zachtmoedigheid heeft de H. Fridolinus op uitstekende wijze beoefend. Hij leefde omtrent 500 jaren na Christus in Ierland. Later stak hij naar Duitsland over en verkondigde de heidenen het geloof. Zo kwam hij op een van zijn tochten te Säckingen aan de Rijn. Daar lag een eiland midden in de stroom. Het was een woeste en eenzame plaats en diende als wei. Fridolinus zocht hier een geschikte plaats, om er een kerk te bouwen. Het volk uit de omtrek bemerkte dit en kreeg achterdocht tegen hem en hield hem voor een dief, die hun vee wilde stelen. Zij luisterden niet naar zijn verontschuldiging, maar sloegen hem en joegen hem weg. Fridolinus liet zich hierdoor echter niet afschrikken; hij keerde naar het eiland terug, nadat hij van de koning, aan wie die

Aanvankelijk woonde hij in de nabijheid van Säckingen bij een bemiddeld man, wiens vrouw de Heilige dikwijls met harde woorden toesprak. Zij zei, dat er voor hem in huis geen plaats was en dat zij niets hadden om hem te voeden. Fridolinus hoorde haar gekijf kalm aan. Zodra de gastheer van het gebeurde kennis kreeg, bracht hij zijn vrouw tot zwijgen; hij nam Fridolinus liefderijk op, omdat hij wel zag, dat deze een heilig man was. Later verzocht hij hem zelfs peter te willen zijn van zijn kind. Nu werd de vrouw nog meer verbitterd, omdat haar man een arme vreemdeling als peter verkoos. Doch het geduld en de zachtzinnigheid, waarmee de Heilige alle smaad verdroeg, brachten ook haar weldra tot betere gevoelens. Zij begon hem hoog te achten als een man Gods.

Zo kon de Heilige dan aan het werk gaan en op het eiland een kerk en een klooster bouwen. Dit klooster was, voor zover men weet, het eerste van geheel Zwaben. Vandaar uit heeft zich het Christendom in het Zwarte Woud en over andere streken van Baden en Württemberg verbreid. En de vrouw, die onze heilige zo vaak had beledigd, stond naderhand het kind, van wie Fridolinus peter was geworden, aan dit klooster af.

Aldus heeft deze Heilige door geduld en zachtmoedigheid Säckingen en het omliggende land in bezit genomen voor de goede God.

*3. Zalig zijn zij, die treuren;
want zij zullen vertroost worden.*

De Zaligmaker bedoelt hier degenen, die een bovennatuurlijke droefheid en smart gevoelen over hun zonden; dezen belooft Hij de vrede en de rust van het geweten. Zulk een oprechte boetvaardige was de H. Augustinus. In zijn jeugd maakte hij zich aan vele en zware zonden schuldig: hij leidde

een ongebonden leven. Augustinus had echter een heilige moeder, met name Monica. Deze bad en weende zolang, dat eindelijk haar zoon, door de genade getroffen, zich tot God bekeerde. – Hoe goed hem dit gedaan en welke vreugde Augustinus heeft gesmaakt op het ogenblik, waarop hij zich van ganser harte van de zonde afwendde en tot God keerde, dit heeft hij zelf beschreven. In zijn vervoering van blijdschap verhaalt hij, als het ware aan Onze Lieve Heer zijn geluk en zegt: *“O Heer! Gij hebt mijn ketenen verbroken; ik zal U een offer van lof brengen. Mijn hart en mijn tong moeten U prijzen en zeggen: O Heer! wie is aan U gelijk? Wie ben*

H. Monica

ik en wie zijt Gij? Hoe boos waren mijn werken, mijn woorden, mijn wil! Gij hebt in Uw barmhartigheid op mij neergezien, toen ik diep in de geestelijke dood van de zonde verzonken was; – en: Gij hebt mijn hart gezuiverd van de afschuwelijke zonden en de slechte neigingen, waardoor het op een bodemloze modderpoel geleek. Hoe zoet is het mij opeens geworden, aan mijn zondige genoegens te verzaken! Vroeger vreesde ik ze te verliezen; nu verheugde het mij, ze, om zo te zeggen, te kunnen wegwerpen. Gij hebt ze weggeworpen, en Uzelf tot een allerzoetste vreugde aan mij gegeven. Ik kon mij in die dagen (de dagen van mijn bekering) niet verzadigen in de beschouwing van Uw goedheid, zo rijk in wonderen, en van Uw tedere bezorgdheid voor het heil van de mensen! De gezangen van de H. Kerk waren mij zo zoet! Zij ontroerden mijn hart; en de dankbaarheid deed mij een vloed van vreugdetranen storten”.

4. Zalig zijn zij, die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid; want zij zullen verzadigd worden.

Naar de gerechtigheid of rechtvaardigheid dorst hij, die een rechtzinnig verlangen heeft, om op een aan God welgevallige wijze te leven. Een dusdanig verlangen had de eerbiedwaardige dienaar Gods Catharina Thomas.

Zij werd in het jaar 1533 op een Spaans eiland geboren en verloor reeds in haar vierde jaar vader en moeder. Na de dood van haar vrome

ouders werd zij door een oom van moeders zijde in huis opgenomen. Hoe jong ook, had zij toch reeds in het ouderlijke huis geleerd, de goede God te dienen en te beminnen. Hierin werd zij thans gehinderd en wegens haar vroomheid vaak uitgelachen. Doch wel verre van zich daardoor te laten ontmoedigen, begon zij nu onder haar bezigheden in stilte te bidden en de eeuwige waarheden te overwegen. Tevens smeekte zij Gods lieve Heiligen, haar te helpen, opdat én gebed én werk goed en op een aan God behagelijke wijze zouden gebeuren. Haar oprecht verlangen naar een innige en vertrouwelijke omgang met God werd vervuld. Onze Lieve Heer gaf haar gedurende haar gebed een buitengewone kennis van goddelijke dingen en vervulde haar met een onbeschrijflijke troost.

Doch van tijd tot tijd liet Hij ook toe, dat haar hart door grote vrees en angst gefolterd werd. Het kwam haar steeds voor, dat zij Jezus ontrouw was geworden, dat zij ondankbaar en nalatig was in de dienst van God.

Deze gedachten veroorzaakten haar veel onrust en brachten haar zeer in de war. Graag had zij daarover iemand om raad gevraagd; doch het duurde lang, eer zij de persoon vond, die zij nodig had. Eindelijk erbarmde zich de Heer over haar: Hij schikte het zo, dat zij een vroom en verstandig man, een kluisenaar, leerde kennen. Deze onderrichtte haar en zei, dat zij volkomen gerust kon zijn; en nu keerden tevredenheid en vergenoeuen in haar ziel terug.

opshik tot behaagzucht te brengen. Maar uit liefde tot God ontweek Catharina ook dit gevaar. Om haar hiervoor te belonen, vervulde de goede God haar smachtend verlangen. Hij maakte, dat haar familieleden uiteindelijk hun toestemming gaven; en zo kon zij, 16 jaar oud, naar het klooster gaan. Hier nu bekroonde zij haar heilig leven door een zalige dood.

*5. Zalig zijn de barmhartigen;
want zij zullen barmhartigheid
verwerven.*

Catharina zou graag de wereld verlaten hebben om God alleen ongestoord in een klooster te kunnen dienen. Doch haar nicht hield haar daarvan terug en probeerde haar door ijdele

Vóór ongeveer duizend jaren leefde de H. Odilo; hij was overste van het klooster te Cluny, in Frankrijk, en een voortreffelijk man voor God en de wereld. Zijn levensgeschiedenis meldt van hem, dat hij de steunstoek van de blinden, de gastheer van de hongerigen, de hoop van de ellendigen, de troost van de bedroefden geweest is, en dat hij een onbeschrijfelijk genoegen vond in anderen wel te doen. Zelfs tegenover boze mensen was hij goedaardig en milddadig. Zijn vrienden dachten daarom, dat hij zijn goedheid te ver dreef. Doch de heilige man antwoordde: “Liever wil ik door mijn barmhartigheid een genadig oordeel bij God vinden dan om hardvochtigheid zonder genade veroordeeld worden”.

H. Johannes Berchmans

Zelfs het laatste en noodzakelijkste, wat hij bezat, schonk hij nog aan de armen; doch dan wekte Onze Lieve Heer telkens goede mensen op, om hem rijkelijk met hun aalmoezen te hulp te komen. Zo verwierf ook hij, de barmhartigheid, weer barmhartigheid.

*6. Zalig zijn de zuiveren van hart;
want zij zullen God zien.*

Een zuiver hart heeft hij, die geen zonden op zijn geweten heeft, de zonde met alle zorg vermijdt, en de middelen aanwendt, om zich daarvoor te behoeden.

Zodanig waren jeugdige Heiligen, zoals bijvoorbeeld een Agnes, een Aloisius van Gonzaga en een Jan Berchmans. Daarom ook zien zij thans in de hemel, in hun Vaderland, de goede God, zoals Hij is, van aangezicht tot aangezicht.

*7. Zalig zijn de vreedzamen;
want zij zullen kinderen Gods
genoemd worden.*

Zulk een kind Gods was de H. Elisabeth, koningin van Portugal.

Was haar echtgenoot tegen een van zijn onderdanen vergramd, en wist zij, dat slechts leugenachtige berichten daarvan de oorzaak waren, dan bracht zij hem tot bedaren door hem de waarheid bloot te leggen. Ook wendde zij alle pogingen aan, om onder haar onderdanen, hetzij door haar liefderijk woord, hetzij door tussenkomst van anderen, vrede te stichten. Ontstond er onenigheid tussen dezen en genen wegens een schade, welke de een de andere had berokkend, en die hij met zijn geld niet goed kon maken, dan offerde zij zonder aarzelen een gedeelte van haar eigen vermogen tot schadeloosstelling op.

H. Elisabeth van Portugal

Eens was haar man, wegens het bezit van enige goederen, in een hevig geschil geraakt met zijn broer; en nu stond zij aan deze laatste een goed deel van haar eigendom af, waardoor het haar lukte, beiden met elkaar te verzoenen. Later brak er onenigheid uit tussen haar eigen broer en de koning van Castilië, en liep zo hoog op, dat een oorlog onvermijdelijk scheen. Doch Elisabeth wist het door haar liefdevolle tussenkomst zo ver te brengen, dat de zaak in der minne werd geschikt en de beide vorsten met elkander een verbond van vriendschap sloten.

Moeilijker nog was het, de vijandschap uit de weg te ruimen, die er tussen haar eigen zoon en zijn vader ontstond. Al haar bidden en smeken

baatte niets. Vader en zoon trokken tegen elkander te velde. Door liefde en smart gedreven, waagde de Heilige zich te midden van de strijdenden en begaf zich eerst tot de koning, vervolgens tot haar zoon, en sprak beiden zo nadrukkelijk en minzaam toe, dat zowel de een als de ander bewogen werd, en het gevecht staakten. De zoon onderwierp zich aan zijn vader en kuste hem de hand, en deze gaf zijn zoon de vaderlijke zegen. Eindelijk wilde Elisabeth nog een verzoening bewerken tussen haar zoon, die inmiddels koning van Portugal geworden was, en een andere vorst; maar ten gevolge van de op de reis doorgestane vermoedenissen stierf zij.

*8. Zalig zijn zij, die vervolging
lijden om de gerechtigheid;
want hun behoort het
Rijk der Hemelen.*

Zo hebben, met de H. Martelaar Stefanus te beginnen, alle Heiligen geleden, die omwille van het Katholiek geloof gemarteld zijn. Veel heeft het de Heiligen gekost, en veel hebben zij zich getroost om in de Hemel te komen. Zij wisten, wat een overgroot loon hun te wachten stond. Daarom waren hun die langdurige en vreselijke martelingen niet te veel.

H. Stefanus

Jezus heeft gezegd: “Het Rijk der Hemelen lijdt geweld en alleen de geweldenaars (zij, die heldhaftig zijn) nemen het in.” – Hoeveel geweld heb jij jezelf tot hiertoe reeds aangedaan om je boze neigingen te overwinnen,

om godvruchtig en zuiver, gehoorzaam en liefdevol, zachtmoedig en geduldig te leven? Ben je eenmaal gelukkig in het hemels Vaderland, dan zal je er slechts gekomen zijn, omdat je jezelf geweld hebt aangedaan om het kwade te overwinnen en het goede te doen.

Wat denk je nu, wat er eenmaal van je worden zal? Je moet een Heilige worden! De Hemel beware je voor het tegendeel, want dan zou je diep

ongelukkig zijn in alle eeuwigheid. Je mag hieraan wel eens goed denken. Wees gehoorzaam, tracht zorgvuldig je mooiste sieraad, de onschuld, te bewaren, vermijd alle, ook de kleinste zonden, bid vurig het goddelijk Kindje Jezus en Zijn en jouw lieve Moeder, je in deze allerbelangrijkste zaak, de zaak van je zaligheid, te willen helpen.

Zulk een gebed verhoort de Zaligmaker bijzonder graag, want Hij wenst niets vuriger dan je geluk voor tijd en eeuwigheid. Hij heeft immers Zijn leven aan het kruis ten beste gegeven om voor jou de Hemel te verdienen. Zorg dus, altijd zó te leven, dat je er werkelijk eens komt, dat je een Heilige wordt.

Juffrouw Elly

Schatkisten

Hoe vol waren de Schatkisten van augustus en september?

	<i>aug.</i>	<i>sept.</i>
<i>Aantal Schatkisten:</i>	18	19
Dagelijkse Toewijding	497	493
H. Mis	254	144
H. Communie	216	124
Geestelijke Communie	385	521
Offers	605	857
Tientjes	2.237	2.285
Bezoek aan het Allerheiligste	236	202
Meditatie	219	287
Goed Voorbeeld	603	682
Puntje	454	427

Puntje

Luister eens, het Puntje voor november is:

Het gebed tot de H. Willibrordus dagelijks bidden!

Beste Kruisvaarders,

Op 7 november vieren we een heel belangrijke heilige: de H. Willibrordus! Willibrordus is de apostel van de zogenaamde “Lage Landen”: België, Nederland en Luxemburg; ons district. De H. Willibrordus is dus onze bijzondere beschermheer en voorspreker bij God.

Wie was Willibrordus? Willibrordus werd omstreeks 658 in Engeland geboren. Als zevenjarige knaap werd hij aan de orde van de Benedictijnen bij York toevertrouwd. Hij werd onderrecht in rekenen, lezen en schrijven – en wat later belangrijk zou zijn: ook in het Latijn. Op twintigjarige leeftijd werd Willibrordus naar Ierland gezonden en onderwierp zich aan strenge tucht onder de H. Abt Egbert. In die tijd ondernam Abt Egbert net missiereizen naar deze wilde Friezen. Doch elke missie mislukte.

Toen Willibrordus 30 jaar oud was, werd hij in 688 tot priester gewijd. In 690 behaalde de katholieke Franse Eerste-Minister, Pepijn van Herstal, belangrijke overwinningen op de heidense Friezen. Vervolgens

diende men de onderworpen dorpen snel tot het katholicisme te brengen en de rust in de streek te herstellen. De H. Egbert stuurde twaalf monniken, waarvan Willibrordus de overste was, in een open bootje het kanaal over, op weg naar deze veroverde streken. Alle

twalf monniken werden overigens heiligen.

Willibrordus begon zijn missie met een plan. Hij keek op de kaart, sprak met lokale stamhoofden en vooral met de Frankische heersers. Willibrordus vestigde zich tussen 690-695 allereerst te Antwerpen om daar een stevige terugvalbasis op te richten. In het jaar 695 vertrok Willibrordus naar Rome, “*haastend*” zegt de H. Beda als teken van Willibrordus’ ijver, om de zegen van de paus over zijn missiegebied te verkrijgen. Willibrordus werd te Rome door Paus Sergius tot aartsbischop van de Friezen gewijd. Bij deze wijding schonk de Paus hem de naam ‘Clemens’. Een naam die Willibrordus aan veel van de door hem gestichte kerken en kapellen zou geven: misschien ook aan onze eigen Clemenskerk in Gerwen die teruggaat tot op deze tijd.

Bij zijn terugkeer kreeg Willibrordus Utrecht, het oude Romeinse *castellum*, ter beschikking als een soort toevluchtsplaats in het heidense gebied. Hij bouwde er twee kerken, een klooster en een school.

Willibrordus’ missiemethode was niet zo kleinzerig. Om onze voorouders duidelijk te maken dat hun goden niets voorstelden en onmachtig waren, hakte Willibrordus heilige eiken om, sloeg afgodsbeelden stuk en ontwijdde heilige bronnen. Willibrordus wilde daarmee duidelijk maken dat de afgoden niets vermogen. Er viel namelijk geen bliksemstraal van Wodan op hem neer. Op de voormalige heidense cultusplaatsen stichtte Willibrordus overal kapellen, kerken en kleine kloosters. De grond hiertoe werd hem geschonken door de heerser Pepijn van Herstal. De heidenen werden bekeerd en het Onze Vader, de geloofsbelijdenis en de tien geboden bijgebracht. Telkens werd er een priester achtergelaten, terwijl de anderen verder noordwaarts trokken.

Er kwam een grote bloei van het katholicisme in onze streken en Utrecht werd het centrum in het Noorden. Willibrordus begon zelfs een soort van priesterseminarie. Hij koos zelf zijn priesterkandidaten uit en was innerlijk overtuigd dat priesters uit het Friese volk het makkelijkste de Friezen zouden kunnen bekeren. Vele jonge adel-

lijke Friese jongens waren enthousiast. Sommigen werden heiligen. De preken van de oude Willibrordus hadden vooral de Allerheiligste Drievuldigheid, de H. Maagd, Petrus en Paulus en Johannes de Doper als thema.

De laatste jaren van zijn leven trok Willibrordus zich terug in Echternach

Het graf van de H. Willibrordus

(Luxemburg). Hij wilde zich zoals Paulus zegt, *“na anderen gepredikt te hebben ook zelf niet verloren gaan”*. Hij legde zich toe op gebed en studie, maar ook op het regelmatig visiteren van de door hem gestichte kloosters en kerken. Willibrordus stond op discipline en tucht, maar wist deze visitaties ook met goedhartigheid te koppelen. Zo merkte hij eens op dat een klooster in de grootste armoede verkeerde en zelfs geen wijn kon kopen. Willibrordus ging naar de kelder, plaatste zijn staf in het laatste wijnvat en het vat hield niet op wijn te geven – tot blijdschap van de broeders. Omwille van dit voorval wordt Willibrordus vaak met een wijnton afgebeeld.

Op 7 november 739 stierf deze grote bisschop als 81-jarige in zijn klooster te Echternach. In zijn kroniekboek schreef hij tenslotte: *“in Dei nomine feliciter – in de naam van God gelukkig”*. Reeds achttien jaar later werd hij als heilige vereerd.

Beste Kruisvaarders, deze levensbeschrijving zal ons helpen om het puntje van november goed te begrijpen. In de maand november zullen we namelijk elke dag een gebed tot de H. Willibrordus verrichten met als doel: de redding van ons vaderland. Het gaat namelijk helemaal niet goed met onze landen België en Nederland. Zo lezen we het in het gebed tot onze hemelse Patroon Willibrord.

Onze streken waren ooit katholiek. Voornamelijk in Nederland echter ontstond er vanaf de zestiende eeuw een splitsing op geloofsgebied binnen een en hetzelfde volk. Door ketters opgeruid, begonnen velen de protestantse dwaling aan te hangen. Het Misoffer van altijd werd verboden, de verering van O.L. Vrouw gestaakt en de trouw tegenover Christus' plaatsvervanger (de paus) werd opgezegd. Al gauw

Verlaten klooster

werd er oorlog gevoerd en vielen er ook martelaars, zoals de negentien Martelaren van Gorinchem. Vele zielen zijn sindsdien van de alleenzigmakende Katholieke Kerk, welke de H. Willibrordus in onze streken heeft gepredikt, gescheiden en dreigen aldus verloren te gaan.

Andere streken bleven katholiek of de katholieken wisten moedig opnieuw een bloei van het katholiek geloof, midden de protestantse dwaling, tot stand te brengen. Veel merken we hier vandaag niet meer van.

Soms doen de namen van enkele ziekenhuizen en scholen ons nog herinneren aan de katholieke identiteit van onze streken. Deze gebouwen dragen namelijk de naam van katholieke heiligen of zelfs van titels van Onze Lieve Heer of Onze Lieve Vrouw. Maar, beste Kruisvaarders, omdat men in deze gebouwen niet meer Gods wetten leert of wil volgen, heeft men ook consequent de naam veranderd. De katholieke school 'Sint Clemens' te Gerwen heet voortaan het nietszeggende 'Heuvelrijk'. Een teken van teloorgang van katholiciteit.

Ook vinden we in onze streken her en der nog oude kloostergebouwen, maar daar waar vroeger psalmgezang te horen was tot eer van God, heerst nu een doodse stilte. Ja, soms worden deze gebouwen zelfs omgevormd en krijgen ze een nieuwe bestemming. Ze worden wooncentra, een cultureel centrum, ... maar zeker niet meer een centrum waar men een geestelijke roeping kan volgen, ... want naar Gods roep wordt niet meer geluisterd.

Ons land ligt ook bezaaid met prachtige kerken. Jammerlijk genoeg worden vele van deze godshuizen gesloten, daar er geen mensen meer zijn die interesse hebben in Gods tegenwoordigheid in het tabernakel of de noodzaak zien van het dagelijkse Misoffer op onze altaren. Eens deze kerken, beste kruisvaarders, enige tijd gesloten zijn, worden ze ook vaker en vaker gesloopt. Ze kosten teveel geld. Waar vroeger de kerktoeren over het dorp prijkte, is er nu een lege bouwvlakte.

Vele wegkapelletjes op kruisingen of aan de rand van het bos staan er ook vervallen en verlaten bij. Nadat de laatste verzorgers van deze kapelletjes overleden zijn, is het een kwestie van tijd alvorens deze tot ruïnes vervallen.

Vele katholieken zijn terug heidenen geworden. Een nieuw soort heidenen, want de oude heidenen hadden nog een geloof in een godheid. De huidige mensen hebben door hun liefde en zorg voor het materiële elke voeling met de geestelijke, bovennatuurlijke wereld verloren. Ze bidden niet meer, ze offeren niet meer, ze denken niet meer aan hun ene onsterfelijke ziel. Dit verlies van katholiciteit zorgt ervoor dat wetgevers goddeloze wetten van abortus, euthanasie, ... kunnen opstellen.

Waar is het katholiek geloof en zijn de katholieke zeden die de H. Willibrordus ons heeft gebracht? Deze situatie doet ons pijn. Wij zien graag God geëerd. Wij zien graag onze naasten gered.

Beste Kruisvaarders, wij willen echter niet enkel deze beklagenswaardige toestand vaststellen, maar ook verandering brengen in deze jammerlijke toestand in onze Lage Landen. Zoals het puntje van deze maand november, het gebed voor het Vaderland, gericht tot de H. Willibrordus, ons aangeeft, willen we dit doen door gebed en apostolaat.

Wij willen bidden: “Verkrijg voor onze dwalende protestantse broeders en zusters het ware licht, laat hen terugkeren tot de ene, ware schaaftal, en verkrijg voor hen, die God helemaal hebben vergeten, dat zij de weg naar Hem weer mogen terugvinden.”

Wij willen apostel zijn, net zoals Willibrordus. Juist door vurige apostelen werden dertienhonderd jaar geleden de heidenen tot oprechte katholieken bekeerd. Wij willen dus net zoals de H. Willibrordus apostel zijn! Onze strijdkreet roept er ons toe op: Bid, communiceer, offer je op, ‘wees apostel’! Wij willen de katholieke waarheid en de gezonde zeden aan anderen verkondigen. Wij vertrouwen erop dat God goedwillige mensen de deugd van het geloof zal instorten. Wij willen bij onze woorden van predicatie ook een stichtend voorbeeld toevoegen. Wij zullen de zielen van de heidenen raken door werken van naastenliefde; door een zuivere en kuise manier van denken, spreken en handelen; door de deugden, o.a. die van rechtvaardigheid en nederigheid te beoefenen.

Beste Kruisvaarders, eens kwam de H. Willibrordus op een plek terug die juist daarvoor door de heidenen vernield was. Hij zag nog de walmende rookwolken boven de ruïnes van de kerk. Wat deed hij? Bidden en opnieuw apostolaat bedrijven. Dat willen en zullen we ook! We geven niet op! Zijn we sterk, zijn we moedig! Zetten we ons verder in voor onze Koning Jezus Christus. Vertrouwen we aan Hem en Zijn vurige Apostel Willibrordus ons Vaderland toe door dagelijks dit gebed te bidden. Opdat het opnieuw katholiek mag zijn!

Voor het gebed tot de H. Willibrord: zie binnenkant Schatkist

*Pater Matthias De Clercq
EK-Kruisridder*

De Geschiedenis van de Kerk

Pastoor W. Nolet

De nieuwe tijd

Jansenisme

In die richting (dat men het gezag van de oude Kerkvaders boven het gezag van de levende Kerk stelde) bewoog zich onze landgenoot Corne-

lis Jansenius, geboortig uit Leerdam (1585-1638). Hij maakte een diepgaande studie van de werken van de H. Augustinus, die de grote Kerkleeraar is vooral inzake de goddelijke genade, en meende tot resultaten te komen die met de kerkleer in strijd zijn. Dit is niet onmogelijk, omdat de H. Augustinus alleen in zover getuige is van de apostolische overlevering, als de Kerk hem aanvaardt; en feitelijk heeft de Kerk niet de hele leer van Augustinus aanvaard, maar alleen die leerstukken, waarin de heilige feitelijk getuige was van de apostolische overlevering, en volstrekt niet in al zijn theologische beschouwingen.

In zijn werk, dat “Augustinus” heet, en dat na zijn dood, eerst in 1640, verscheen, verklaarde Jansenius uitdrukkelijk, dat hij het werk aan het oordeel van de Kerk onderwierp; zoals het een katholiek betaamt. Dat oordeel kwam pas in 1653, toen Paus

Jansenius

Innocentius X vijf stellingen uit het boek veroordeelde. In zijn genadeloosheid ging Jansenius teveel de Calvinistische kant uit.

Intussen hadden het boek en de leer ervan ruime verspreiding en grote aanhang gevonden in Frankrijk, vooral door de invloed van Jean Duverger d'Hauranne, als abt van het klooster St. Cyran, gewoonlijk zonder meer St. Cyran genoemd. Deze abt hield niet alleen de leer van Jansenius over de genade, maar ook verkeerde hij in dwaling over de hiërarchie en over het veelvuldig gebruik van de H. Communie. In het klooster van Port Royal had hij veel invloed en dat klooster speelde een grote rol in de volgende ontwikkelingen, toen Antoine Arnauld na de dood van St. Cyran (Jean Duverger) in 1642 leider van de partij werd. De tegenstanders van Jansenius en

Jean Duverger

St. Cyran waren vooral de Jezuïeten, die zo krachtig medewerkten aan de vroeger besproken hervormingsbeweging in Frankrijk.

Innocentius X

Toen paus Innocentius X in 1653 vijf stellingen uit het werk van Jansenius veroordeelde, was in Frankrijk de strijd om het systeem in volle gang. De aanhangers van Jansenius waren te zeer gehecht aan de Kerk om een schisma te maken, wat trouwens door de koning niet geduld zou zijn – van de andere kant waren ze te zeer doordrongen van de geest van het Conciliarisme en Gallicanisme, dan dat ze zich zonder meer aan de pauselijke uitspraak zouden willen onderwerpen. Men begint dan te zoeken naar uitvluchten om aan de uitspraak te ontkomen. Dat duurt tot 1728. De schade, die aan het godsdienstig leven van de gelovigen werd

toegebracht, mag niet gering geacht worden, vooral omdat de praktijken van te grote gestrengheid in de biechtstoel en het zelden ontvangen van de H. Communie de bronnen van de genade afsloten.

De Oudkatholieke Kerk

In Frankrijk, de bakermat van het Jansenisme, was het niet tot een schisma gekomen. In ons land, waar de eigenlijke leer van Jansenius weinig aanhang vond, volgden vele seculiere geestelijken (pastoors en kapelaans) de strengere boetepraktijk van de Franse Jansenisten, met wie de apostolische vicaris Johannes van Neercassel (1663-1686) en anderen vriendschappelijke relaties onderhielden. Dit is des te eerder te begrijpen, wanneer men bedenkt, dat er in de Hollandse missie voortdurend wrijving was tussen de Apostolische Vicarissen en de Jezuïeten, de grote bestrijders van de Jansenisten. Toen nu de Hollanders door hun raadsman Zeger Bernard van Espen, professor in het kerkelijk recht te Leuven, en vader van het Febronianisme, hoe langer hoe meer onder de invloed kwamen van de Gallicaanse dwaalingen over de hiërarchie, begonnen zij zich tegen de bepalingen en besluiten van Rome te verzetten. Dit leidde tot een schisma, dat in 1724 voltrokken werd door de wijding van Cornelis Steenoven tot aartsbisschop van Utrecht. Dit schisma bestaat nog onder de naam van “Oudkatholieke Kerk”.

Johannes van Neercassel

Zo ontbrak het in deze eeuwen niet aan moeilijkheden binnen de Kerk. Ofschoon de ontwikkeling van het kerkelijk leven geleid wordt door de H. Geest, blijft ze toch tevens een werk, dat door mensen moet volbracht worden en waarin dus menselijke zwakheden en fouten onvermijdelijk zijn. In deze tijd heeft de geest van de Katholieke Kerk de leiding in het Europese cultuurleven.

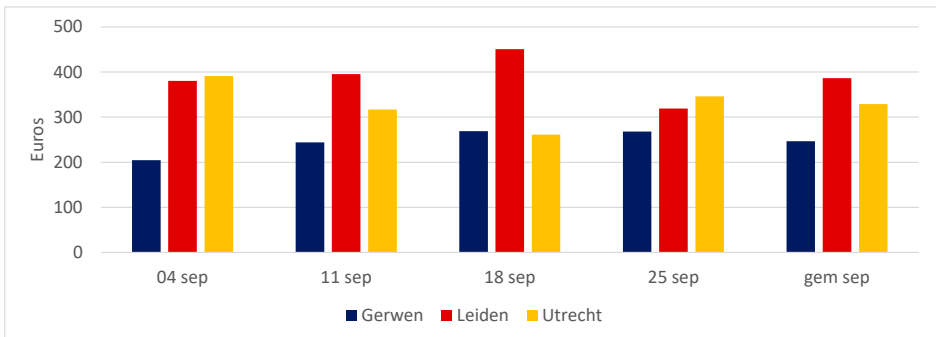

Doodsportret van Cornelis Steenoven

Jaarprogramma 2022

Wanneer?	Waar?	Wat?
van t/m		
13-11	Utrecht	Patroonsfeest
19-11	Antwerpen	M.I.
20-11	Gerwen	Patroonsfeest
20-11	Leiden	Koordag i.v.m. H. Cecilia
27-11	Gerw./Lei./ Utr.	Adventsbezinning (+ Derde Orde + M.I.)
14-12	Gerwen	Gulden Mis
27-12	29-12	Moergestel
		E.K.-Kerstkamp

Collecten in de maand september 2022

Onze Overledenen

Hr.	H.B.	Visser	Leiden	11	11	1997
Mevr.	M.C.C.	Mozes-Plomp	Leiden	14	11	2020
Mevr.	P.M.	Favejée-Hoppenbrouwer	Papendrecht	15	11	2014
Hr.	J.C.	Jaspers	Heerlen	16	11	1990
Hr.	W.J.	Bongers	Hilversum	22	11	2018
Hr.	J.B.M.	Komen	Rijswijk	29	11	1997
Hr.	H.W.	van der Ven	Arnhem	29	11	2017
Kevin	F.J.	de Beer	Utrecht	29	11	2020

In november: dagelijks een volle aflaat voor de zielen in het vagevuur!

Algemene voorwaarden:

- gaan biechten (eventueel 8 dagen vóór of na),
- de H. Communie ontvangen op de dag zelf,
- gebed tot intentie van de Heilige Vader, te weten: verheffing van de Kerk, uitbreiding van het geloof, uitroeiing van de ketterij, bekering van de zondaars, eenheid onder de christelijke vorsten en het welzijn van het christelijk volk.
- uitsluiting van alle gehechtheid aan iedere zonde, zelfs de dagelijkse zonde,
- de bedoeling hebben de volle aflaat werkelijk te verdienen.

Dag van Allerzielen:

- bezoek brengen aan een kerk, publieke of half publieke kapel, met de bedoeling te bidden voor de zielen,
- 1 Onze Vader en 1 Credo bidden tot intentie van de Heilige Vader.

1 t/m 8 november:

- bezoek brengen aan een kerkhof,
- gebed voor de zielen in het vagevuur en tot intentie van de Heilige Vader

Kalender Gerwen

November

di.	1	19.00	Hoogmis	Allerheiligen (1 ^e kl.); verplichte feestdag
wo.	2	10.30	Requiem (2)	Allerzielen (1 ^e kl.)
		aansl.	Requiem (3)	
		19.00	gezongen Requiem (1)	
do.	3	17.30	Lof	H. Hubertus, biss. en bel. (3 ^e kl.; bisdom 's Hertogenbosch); <i>na de H. Mis zegening v.h. Hubertusbrood</i>
		18.30	H. Mis	
vr.	4	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart v. Jezus (3 ^e kl.); ged. H. Carolus Borromeüs, biss. en bel. en HH. Vitalis en Agricola, mart.
		18.30	H. Mis	
za.	5	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. H. Odrada, maagd (bisdom 's Hertogenbosch); daarna uitstelling tot 12.30 uur
		10.30	Onderricht	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	6	10.30	Hoogmis	22^e zondag na Pinksteren (2 ^e kl.); <i>kinderzegen</i>
ma.	7	18.30	H. Mis	H. Willibrordus, patroon v. Nederland (1 ^e kl.)
di.	8	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. v.d. vier HH. gekroonde Martelaren
wo.	9	7.15	H. Mis	Wijding v.d. Basiliek v.d. Allerheiligste Verlosser (St. Jan v. Lateranen) (2 ^e kl.); ged. H. Theodorus, mart.
do.	10	17.30	Lof	H. Andreas van Avellino, bel. (3 ^e kl.); ged. HH. Tryphon, Respicus en Nympha, maagd, mart.
		18.30	H. Mis	
vr.	11	-----	geen H. Mis	H. Martinus, biss. en bel. (3 ^e kl.); ged. H. Menas, mart.
za.	12	-----	geen H. Mis	H. Martinus I, paus en mart. (3 ^e kl.)
zo.	13	10.30	Hoogmis	23^e zondag na Pinksteren (2 ^e kl.)
ma.	14	18.30	H. Mis	H. Josaphat, biss. en mart. (3 ^e kl.)
di.	15	18.30	H. Mis	H. Albertus de Grote, biss. en kerkl. (3 ^e kl.)
wo.	16	7.15	H. Mis	H. Gertrudis, maagd (3 ^e kl.)
do.	17	17.30	Lof	H. Gregorius de wonderdoener, biss. en bel. (3 ^e kl.)
		18.30	H. Mis	
vr.	18	7.15	H. Mis	Wijding v.d. basilieken v.d. HH. Petrus en Paulus (3 ^e kl.)
za.	19	9.00	H. Mis	H. Elizabeth, weduwe (3 ^e kl.); ged. H. Pontianus I, paus en mart.
		10.30	Onderricht	<i>Godsdienstlessen</i>

zo. 20 10.30 Hoogmis

ma. 21 18.30 H. Mis
di. 22 18.30 H. Mis
wo. 23 7.15 H. Mis
do. 24 17.30 Lof
18.30 H. Mis
vr. 25 7.15 H. Mis
za. 26 9.00 H. Mis

10.30 Onderricht

zo. 27 10.30 Hoogmis

Advents-
bezinning

ma. 28 18.30 H. Mis
di. 29 18.30 H. Mis
wo. 30 18.30 H. Mis

13.00
13.45
14.15
15.00
16.00

Plechtige viering H. Clemens I, paus en mart.
(1^e kl.); ged. 24^e en laatste zondag na Pinksteren;
Patroonsfeest!

Opdracht v.d. H. Maagd Maria (3^e kl.)
H. Cecilia, maagd en mart. (3^e kl.)
H. Clemens I, paus en mart. (1^e kl.)
H. Johannes v.h. Kruis, bel. en kerkl. (3^e kl.);
ged. H. Chrysogonus, mart.
H. Catharina v. Alexandrië, maagd en mart. (3^e
kl.)
H. Sylvester, abt (3^e kl.); ged. H. Petrus v. Alex-
andrië, biss. en mart.

Godsdienstlessen

1^e zondag v.d. Advent (1^e kl.)

1^e voordracht
meditatie in stilte
2^e voordracht
Lof met Rozenhoedje
einde
v.d. Advent (3^e kl.)
v.d. Advent (3^e kl.); ged. H. Saturninus, mart.;
start Novene tot Maria Onbevlekt Ontvangen
H. Andreas, Apostel (2^e kl.); ged. v.d. Advent

December

do. 1 17.30 Lof
18.30 H. Mis
vr. 2 17.30 Lof
18.30 H. Mis
za. 3 9.00 H. Mis

10.30 Onderricht

zo. 4 10.30 Hoogmis

Eerste donderdag v.d. maand, Votiefmis
O.H.J.Chr. Hogepriester (3^e kl.); ged. v.d. Advent
(3^e kl.)
Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart
van Jezus (3^e kl.); ged. v.d. Advent en H. Bibiana,
maagd en mart.
Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. On-
bevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3^e kl.); ged. v.d.
Advent en H. Franciscus-Xaverius, bel.; daarna
uitstelling tot 12.30 uur

Godsdienstlessen

2e zondag v.d. Advent (1^e kl.); kinderzegen

Catechismusonderricht kinderen:

Zaterdag 5, 19 en 26 nov. en 3 dec. (van 10.30-12.00 uur)

J.K.I.-bijeenkomst: 20 en 27 nov.

Katholieke Mannenavond: nader aan te kondigen

E.K.-bijeenkomst: 20 nov.

Geloofsverdieping volwassenen: nader aan te kondigen

Patroonsfeest: zondag 20 nov.

Gebedsinitiatief: na de Hoogmis op de eerste zondag van de maand

- Heren: 1. bekeringen en 2. heiliging van het familieleven

- Dames: 3. roepingen

Kalender Leiden

November

di.	1	19.00	Hoogmis	Allerheiligen (1^e kl.); verplichte feestdag
wo.	2	10.30	Requiem (2)	Allerzielen (1^e kl.)
		aansl.	Requiem (3)	
		<u>19.00</u>	gezongen Requiem (1)	
do.	3	8.00	H. Mis	Eerste donderdag v.d. maand, Votiefmis O.H.J.Chr. Hogepriester (3 ^e kl.)
vr.	4	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart
		18.30	H. Mis	v. Jezus (3 ^e kl.); ged. H. Carolus Borromeüs, biss. en bel. en HH. Vitalis en Agricola, mart.
za.	5	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); daarna uitstelling tot 13.00 uur
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	6	10.30	Hoogmis	22^e zondag na Pinksteren (2^e kl.); kinderzeggen
vr.	11	18.30	H. Mis	H. Martinus, biss. en bel. . (3 ^e kl.) ged. H. Menas, mart.
za.	12	9.00	H. Mis	H. Lebuïnus, bel. (3 ^e kl.; bisdom Rotterdam); ged. H. Martinus I, paus en mart.
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	13	10.30	Hoogmis	23^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
vr.	18	18.30	H. Mis	Wijding v.d. basilieken v.d. HH. Petrus en Paulus (3 ^e kl.)

za.	19	9.00	H. Mis	H. Elizabeth, weduwe (3 ^e kl.); ged. H. Pontianus I, paus en mart.
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	20	10.30	Hoogmis	24^e en laatste zondag na Pinksteren (2^e kl.); Koordag i.v.m. H. Cecilia
vr.	25	18.30	H. Mis	H. Catharina v. Alexandrië, maagd en mart. (3 ^e kl.)
za.	26	9.00	H. Mis	H. Sylvester, abt (3 ^e kl.); ged. H. Petrus v. Alexandrië, biss. en mart.
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	27	10.30	Hoogmis	1^e zondag v.d. Advent (1^e kl.)
		13.00		1 ^e voordracht
Advents- bezinning		13.45		meditatie in stilte
		14.15		2 ^e voordracht
		15.00		Lof met Rozenhoedje
		16.00		einde

December

vr.	2	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart van Jezus (3 ^e kl.); ged. v.d. Advent en H. Bibiana, maagd en mart.
		18.30	H. Mis	
za.	3	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. v.d. Advent en H. Franciscus-Xaverius, bel.; daarna uitstelling tot 13.00 uur
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	4	10.30	Hoogmis	2^e zondag v.d. Advent (1^e kl.); kinderzegen

Activiteiten in Leiden

Catechismusonderricht kinderen:

Zaterdagen 5, 12, 19 en 26 nov. en 3 dec. (van 10.20-12.00 uur)

E.K.-bijeenkomst: 6 nov.

J.K.I.-bijeenkomsten: 13 nov.

Geloofsverdieping volwassenen en M.I.: 21 nov.

Koordag: zondag 20 nov.

Kalender Utrecht

November

di.	1	19.00	Hoogmis	Allerheiligen (1 ^e kl.); verplichte feestdag
wo.	2	10.30	Requiem (2)	Allerzielen (1 ^e kl.)
			aansl. Requiem (3)	
		19.00	gezongen Requiem (1)	
vr.	4	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart v. Jezus (3 ^e kl.); ged. H. Carolus Borromeüs, biss. en bel. en HH. Vitalis en Agricola, mart.
		18.30	H. Mis	
za.	5	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); daarna uitstelling tot 13.00 uur
		10.30	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	6	10.30	Hoogmis	22^e zondag na Pinksteren (2 ^e kl.); kinderzegen
vr.	11	-----	geen H. Mis	H. Martinus, biss. en bel. (1 ^e kl.); Patroon van de stad
za.	12	-----	geen H. Mis	H. Lebuïnus, bel. (3 ^e kl.; bisdom Utrecht); ged. H. Martinus I, paus en mart.
zo.	13	10.30	Hoogmis	H. Willibrordus, patroon v. Nederland (1 ^e kl.); ged. 23^e zondag na Pinksteren; Patroonsfeest!
vr.	18	18.30	H. Mis	Wijding v.d. basilieken v.d. HH. Petrus en Paulus (3 ^e kl.)
za.	19	9.00	H. Mis	H. Elizabeth, weduwe (3 ^e kl.); ged. H. Pontianus I, paus en mart.
		10.30	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	20	10.30	Hoogmis	24 ^e en laatste zondag na Pinksteren (2 ^e kl.)
vr.	25	18.30	H. Mis	H. Catharina v. Alexandrië, maagd en mart. (3 ^e kl.)
za.	26	9.00	H. Mis	H. Sylvester, abt (3 ^e kl.); ged. H. Petrus v. Alexandrië, biss. en mart.
		10.30	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	27	10.30	Hoogmis	1^e zondag v.d. Advent (1 ^e kl.)
		13.00		1 ^e voordracht
Advents-		13.45		meditatie in stilte
bezinging		14.15		2 ^e voordracht
		15.00		Lof met Rozenhoedje
		16.00		einde

December

vr.	2	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart van Jezus (3 ^e kl.); ged. v.d. Advent en H. Bibiana, maagd en mart.
		18.30	H. Mis	
za.	3	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. v.d. Advent en H. Franciscus-Xaverius, bel.; daarna uitstelling tot 13.00 uur
		10.30	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	4	10.30	Hoogmis	2 ^e zondag v.d. Advent (1 ^e kl.); kinderzegen

Activiteiten in Utrecht

Catechismusonderricht kinderen:

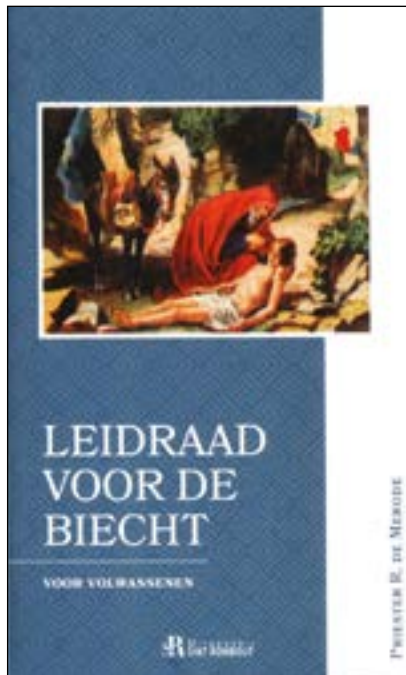
Zaterdagen 5, 19 en 26 nov. en 3 dec. (van 9.30-10.30 uur)

Bespreking missaal (voor allen): 6 nov. en 4 dec. 13.00 uur

J.K.I.-bijeenkomsten: 13 nov.

Geloofsverdieping jeugd: 20 nov.

Patroonsfeest: zondag 13 nov.

Onze adressen in Nederland

Gerwen

Leiden

Utrecht

Oude St. Clemenskerk

Heuvel 21
5674 RR Nuenen
Telefoon

+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 48

Kapel O.L.V. van de
Rozenkrans

Sumatrastraat 197
2315 BD Leiden

Telefoon
+31(0)71 782 05 05 of
+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 50

St. Willibrordkerk

Minrebroederstraat 21
3512 GS Utrecht

Telefoon
+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 52

Telefoontijden: maandag t/m zaterdag 09.30-12.00 en 14.00-17.30 uur.
In noodgevallen staan wij u vanzelfsprekend ook buiten deze tijden ter beschikking. Bovendien kunt u altijd een bericht op ons antwoordapparaat achterlaten of per e-mail met ons in contact treden.

E-mail adressen van de priesters

Pater C. de Beer: c.debeer@fsspx.email

Pater K. Huysegems: p.huysegems@googlemail.com

Pater M. De Clercq: m.declercq@fsspx.email

**Steun het
Informatie-
blad!**

Bankrekening

Stichting St. Jozef Nuenen
Heuvel 23

5674 RR Nuenen

IBAN: NL11 INGB 0003 9907 90

BIC: INGBNL2A

Kerkrade

(Duitstalig)

Kerk St. Maria ter Engelen
Pannesheiderstraat 71
6462 EB Bleijerheide/Kerkrade
Telefoon +31 (0)45 567 13 97

Op zondag Hoogmis om 9.30 uur

De erediensten worden verzorgd
door de priesters van de
Priorij St. Bonifacius
Bottroper Strasse 295
D-45356 Essen
Telefoon +49 (0) 20 166 49 22

District Benelux

*Brussel (Namen, Quiévrain en
Luxemburg)*

Christus Koning Priorij
Eendrachtstraat 37
1050 Brussel
Telefoon +32 (0)2 550 00 20

St. Jozefkerk
Frère - Orban Square
1040 Brussel
Telefoon +32 (0)474 860 755
H. Mis

- zon- en feestdagen 8.00 uur
10.00 uur
- ma. t/m za. 18.00 uur

Antwerpen

Priorij van het Allerheiligste Sacrament
Hemelstraat 21-23
2018 Antwerpen
Telefoon +32 (0)3 229 01 80
H. Mis

- zon- en feestdagen 7.30 uur
10.00 uur
- ma., di. 7.00 uur
- wo, za. 7.30 uur
- do., vr. 18.30 uur

Gent

Sint-Amanduskapel
Kortrijksesteenweg 139
9000 Gent
Telefoon +32 (0)3 229 01 80
H. Mis

- zon- en feestdagen 10.00 uur

Colofon

Uitgever

Priesterbroederschap St. Pius X

Redactie

Pater C. de Beer
Priorij St. Clemens
Heuvel 23
5674 RR Nuenen
Telefoon +31 (0)40 283 45 05

Kopijsluiting IB 335

Vrijdag 12 november 2022

Giften ter ondersteuning

Uw giften ter ondersteuning van ons werk zijn zeer welkom: ze vormen de enige financiële steun voor het apostolaat van de Priesterbroederschap St. Pius X in Nederland. Voor uw overschrijving kunt u gebruik maken van

- internetbankieren,
- een automatische machtiging, of
- een eenmalige overschrijving.

U vindt ons ook op internet

- www.stpiusx.nl
- www.stpiusx.be

Biechtgelegenheid

Op zon- en verplichte feestdagen: drie kwartier vóór de H. Mis, tot ten laatste 10 minuten vóór de Mis, eventueel ook na de Mis.

Stipendium voor de H. Mis

Het stipendium voor een H. Mis bedraagt: € 18,00.

2 Voorwoord

VAN DE PRIESTERBROEDERSCHAP

- 3 Brief van de Algemeen-Overste
- 8 Nieuwe districts-overste
- 9 Het modernisme en de taalkunde
- 11 De Litanie van Onze-Lieve-Vrouw: Koningin van de Patriarchen, bid voor ons.

EUCHARISTISCHE KRUISTOCHT

- 17 Uitleg van de intentie – Spoken? Vrienden uit de andere wereld? De meest vergeten zielen
- 28 Allerheiligenfeest
- 36 Schatkisten
- 37 Puntje
- 43 De Geschiedenis van de Kerk

VAN DE PRIORIJ

- 46 Jaarprogramma 2022
- 46 Collecten in de maand september 2022
- 47 Onze Overledenen
- 47 In november: dagelijks een volle aflat voor de zielen in het vagevuur!
- 48 Kalender Gerwen
- 50 Kalender Leiden
- 52 Kalender Utrecht
- 53 Nieuwe boeken:
  - De Katholieke Catechismus over de kerkelijke crisis
  - Leidraad voor de Biecht
- 54 Onze adressen in Nederland
- 55 District Benelux
- 55 Colofon